

ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ
ಕನ್ಯಾಡ ಸ್ತೋತ್ರ ಕಾವ್ಯ

Sri Gurujagannathadasaraya Virachita

Sri Raghavendra Vijaya Kannada Stotra Kavya :

A religious epic poem narrating the three incarnations Sri Prahlada,
Sri Vyasarajaru and Sri Raghavendra Teertha Guru Sarvabhoulmaru.

Format : E-Book

Designed by : nirasha

Pages : xviii+ 52

Published by : www.eeshavasyam.com

Kannada Raghavendra Vijaya by Sri Guru Jagannatha Dasaru is licensed under a
Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0
International License.

Based on a work at <http://www.eeshavasyam.com/myblog/kannada-raghavendra-vijaya>

ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ
ಕನ್ಯಾಕಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಕಾವ್ಯ

ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯರ
ಅಂತರ್ಯಾಮಿಗಳಾದ
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥಗುರುಗಳ
ಹೃದಯವಾಸಿ
ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯರ
ಒಳಗಿರುವ
ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ಪದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ
ಈ ಕೃತಿಯು ಅರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ

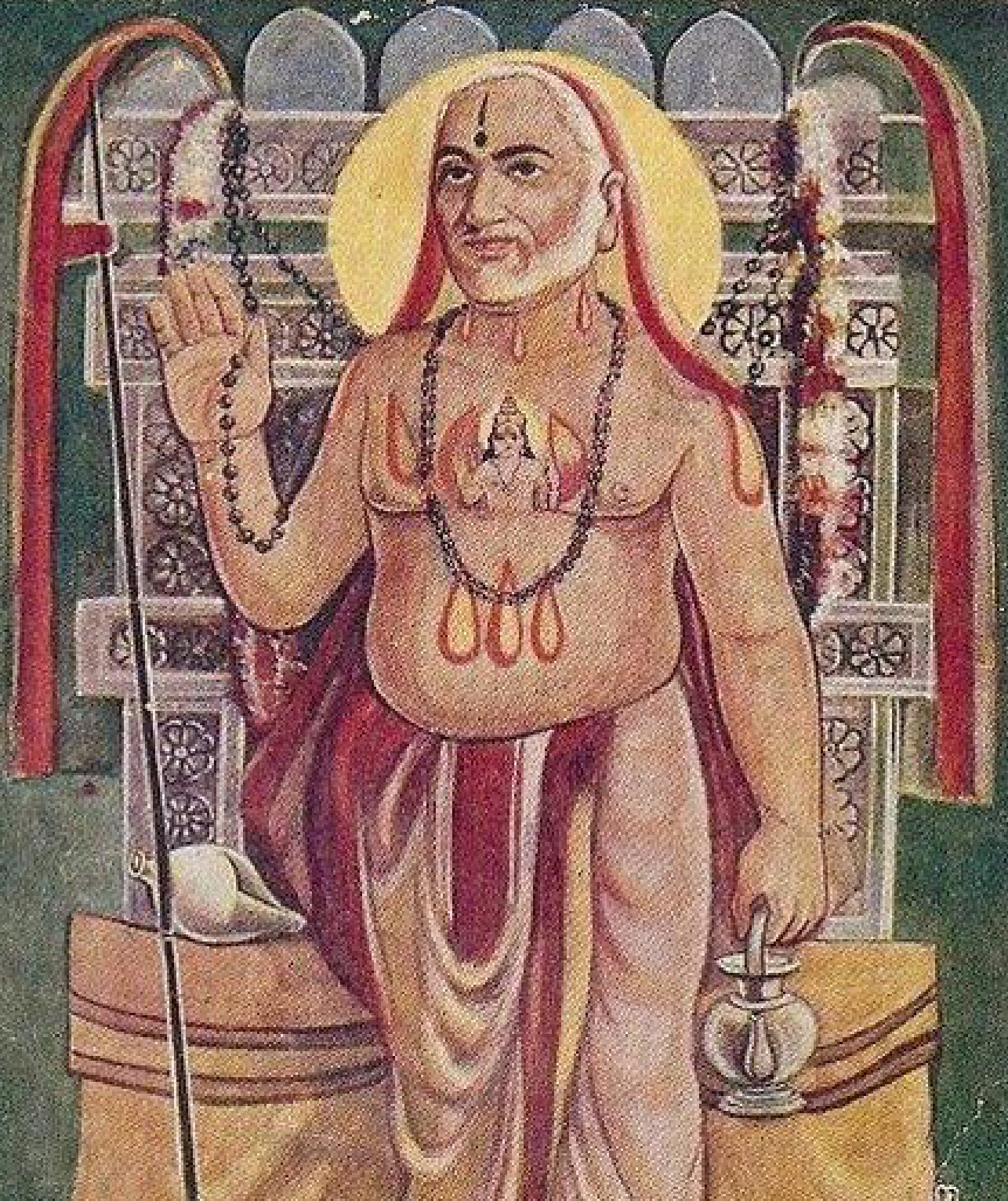

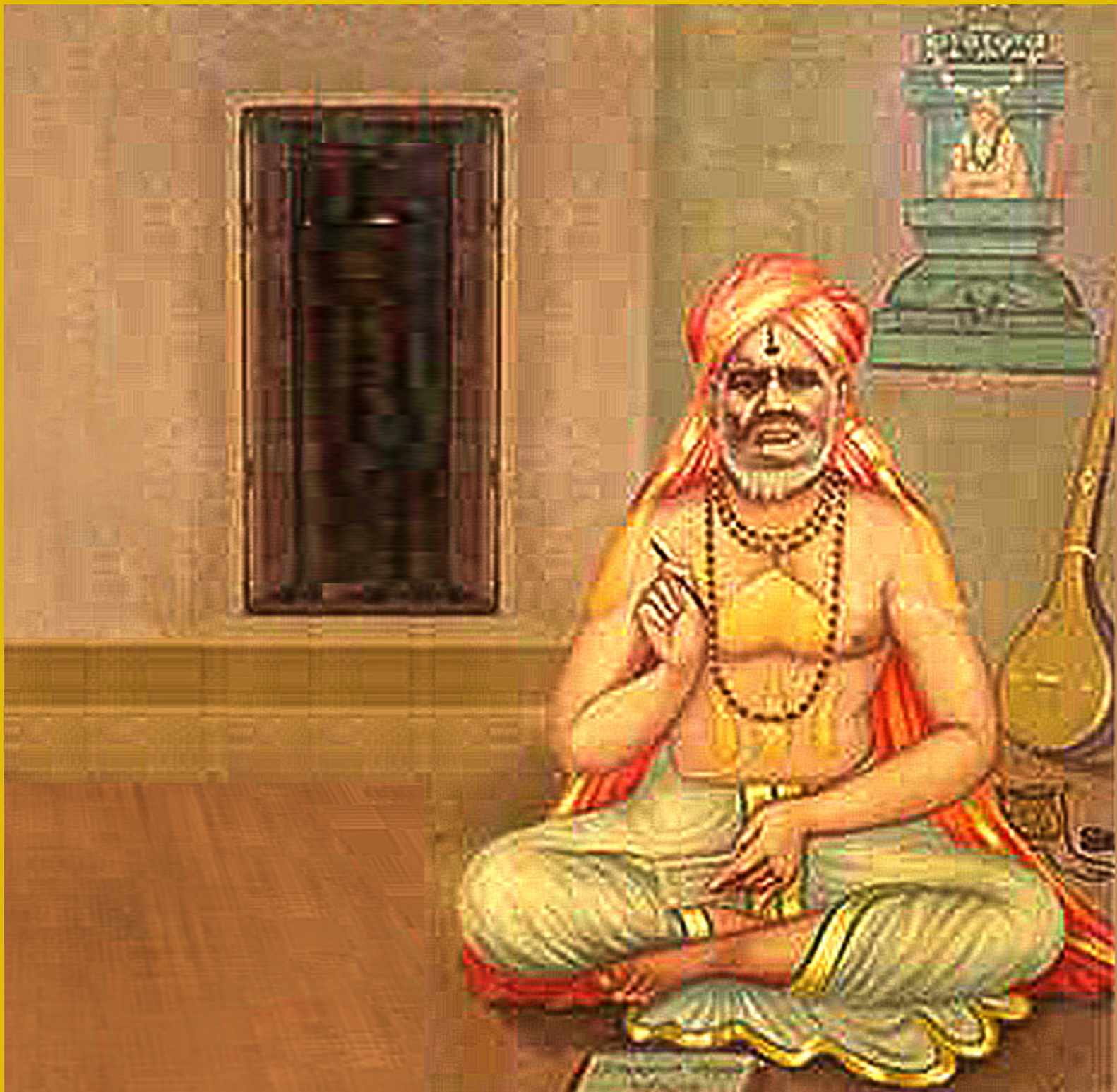
ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು
ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವರಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು
ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು
ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು
ಅಭಯಮುದ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ಗುರುವರರ
ಸಂಪೂರ್ಣಕೃಪಾಪಾತ್ರರಾದ
ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು

ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು

ರಾಯರನ್ನು ಯೋಗನಿದ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ನಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹಾಡುವ ಜೋಗುಳವೊಂದಿದೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಓದಲು ಬರೆಯಲು ಇರಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದ ಭಕ್ತರೂ ಸಹ ಹಾಡುವ ಪದವಿದು. ಅದು ಮತ್ಯಾವುದೋ ಅಲ್ಲ, “ತೂಗಿರೆ ರಾಯರ ತೂಗಿರೆ ಗುರುಗಳ ತೂಗಿರೆ ಯತಿಕುಲತಿಲಕರ” ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಾಲಿಪದ. ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಸಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಿಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಮೇಲ್ಮೋಟದ ಅರ್ಥದೊಂದಿಗೆ, ಗಹನವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಚಿಂತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಈ ಲಾಲಿಪದವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು ರಾಯರ ಅಪಾರ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಹಾಗೂ ರಾಯಚೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ರಣಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಬಂಡೆಗಳ ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಚೂರು ಹಸಿರಿನ ಸೆಲೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಊರು ಕೌತಾಳಂ. ಹಿಂದಿನ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಈಗ ಆಂಧ್ರದ ಕರ್ನೂಲು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದವಾನಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಊರು. ಉರಿವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಪರಮಪ್ರೀತಿ ಈ ಊರ ಮೇಲೆ. ಆದರೂ ಭಕ್ತರ ಮನಕ್ಕೆ ಈ ಊರು ತಂಪು ಎನಿಸುವ ಜೀವ ಸೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದೇ ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಸನ್ನಿಧಾನ. ಇದು ಅವರ ತಪೋಭೂಮಿ. ಶ್ರೀರಾಯರ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿರುವದರ ಗುರುತ್ವ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಂದಿಗೂ ಅನುಭವವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ; ಶ್ರೀವೇಂಕಟಗಿರಿಯಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಸೀತಮ್ಮ ಎನ್ನುವ ಸಾತ್ವಿಕ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಶಿಶು ಸ್ವಾಮಿರಾಯಾಚಾರ್ಯ. ಅಪಾರ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಮುಂದೆ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು ಈ ಶಿಶು.

ಸ್ವಾರಸ್ಯವೆಂದರೆ ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಯು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತೋರಿತೋ ಏನೋ ಬಾಲಕ ಸ್ವಾಮಿರಾಯನು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಆದರೆ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ವಿದ್ಯೆಯು ಆತನ ಕೈಹಿಡಿಯಿತು, ದೇವಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕಾಂಡ ಪಂಡಿತನಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿರಾಯ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲದಾಸರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿರಾಯನಿಗೆ “ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ” ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಅಂಕಿತನಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ರಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀರಾಯರ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಇವರೇ.

ಕೌತಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರ ಮೃತ್ತಿಕಾ ವೃಂದಾವನವನ್ನು ಇವರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಸ್ಥಾನ. ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಬನ್ನಿ. ರಾಯರು, ಶ್ರೀದಾಸರು, ದಾಸರು ಪೂಜಿಸಿದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ದಾಸರು ಹರಿಪದವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದು 1918ರಲ್ಲಿ.

ಕನ್ನಡ ರಾಘವೇಂದ್ರ ವಿಜಯ

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯದ ಹಾಗು ಭಾಗವತದ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಟೀಕಾಗ್ರಂಥಗಳು ಹಾಗು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ 40ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇವರಿತ್ತ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯವಾದ ದೇವರನಾಮಗಳು ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರನ್ನು ಅವರ ಅವತಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವರ್ಣನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ತುತಿಸುವ ಒಂದು ಕೃತಿ ಕನ್ನಡ ರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ. ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯು ರಚನೆಗೊಂಡಿದೆ.

ವಿಜಯಕಾವ್ಯಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದ ವಿಶಿಷ್ಟಪ್ರಕಾರದ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಕಥಾನಾಯಕನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಥಾನಾಯಕನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚರ್ಯೆಯೂ ಕವಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೌತುಕದ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಅರುಹಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಶಬ್ದಗಳ ಜಾಲವಾಗಿಸಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಉದ್ದೇಶವೇನಿದ್ದರೂ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ಓದುವಾಗ ಮತ್ತು ಕೇಳುವಾಗ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಈ ಭಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದ ಮಹಾಕವಿ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು ಇಂತಹ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಹಾತ್ಮರು.

ಈ ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಅತಿ ಮಧುರವೆನಿಸಬಲ್ಲವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಾರದಿರುವ ಸಜ್ಜನರು ಈ ಮಾಧುರ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನೇ ಅವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರರ ಚರಿತೆ ಮಾತ್ರ ಎನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಓದಿದರೆ ವೇದ ಹಾಗು ಪುರಾಣಗಳ ಸಾರವನ್ನು, ಅನೇಕ ಪ್ರಮೇಯವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಸರು ಶ್ರೀ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ ತತ್ವದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದು ಶ್ರೀರಾಯರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತವಕದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ರಾಯರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ತಾಯಿಯು ಮೊದಲು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ತುಣುಕನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಔಷಧವನ್ನು ಕುಡಿಸುವ ರೀತಿ ಇದು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಇದು ಮಹಾಕವಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು ಬರೆದಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ ಕಾವ್ಯದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅನುವಾದವಲ್ಲ. ಇದು ದಾಸರು ಶ್ರೀರಾಯರನ್ನು ಕಂಡ ನೂರಾರು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟು ವಿವರಣೆ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀರಾಯರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಕೈಲಾಗುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾತ್ರರಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಶ್ರೀರಾಯರ ಅಂತರಂಗದ ಭಕ್ತರು. ಆದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಹಂಕಾರ ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ “ರಾಯರ

ಕರುಣೆಯ ಬಲದಿಂದಲೇ ಅವರ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಾವತರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಶ್ರೀಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನೆರಡು ಸಂಧಿಗಳು ವಿವರಿಸಿದರೆ, ನಂತರದ ನಾಲ್ಕು ಸಂಧಿಗಳು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರ ಅವತಾರ, ಅವರ ಕಾಲದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯ ಮೂರು ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಪ್ರಭುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗುವುದು ಎಂಬುದು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದಾದರೂ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರಿಗೆ ಅದು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

॥ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ॥

ಎಲ್ಲದೆ ಈ ಕೌತಾಳಂ?

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕವಿತಾಳ ಎನ್ನುವ ಎರಡು ಊರುಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಾನವಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹಳೆಯ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಿ ಈಗಿನ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವ ಕೌತಾಳವೇ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಸನ್ನಿಧಾನವಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಾಗ ಆದವಾನಿ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಕುಪ್ಪಗಲ್ಲು ಮತ್ತು ಕೋಸಿಗಿ ಎನ್ನುವ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೈಲುಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡೂ ಊರುಗಳಿಂದಲೂ ಕೌತಾಳವು ಹತ್ತಿರ.

ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಊಟ ಎರಡೂ ಮುಗಿದ ನಂತರ ನೀವು ನಿದ್ರೆ ಹೊಡೆದು ಮಂಕುಗೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ಕೌತಾಳ, ಕಾಮವರ, ಬಸಲದೊಡ್ಡಿ, ಬುಡುಮುಲದೊಡ್ಡಿ, ಪೆದ್ದತುಂಬಳ, ಚಿನ್ನ ತುಂಬಳದಂತ ಸಮೀಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬರುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಸ್ವಂತ ಗಾಡಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ.

★ ಮಂತ್ರಾಲಯದಿಂದ ಮಾಧವರದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ.

★ ರಾಯಚೂರು, ತುಂಗಭದ್ರ ರೈಲ್ವೇ ನಿಲ್ದಾಣ ಮತ್ತು ಆದವಾನಿಗೆ ಹೋಗುವ ಜಂಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಆದವಾನಿಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಯಿರಿ

★ 8 ಕಿ.ಮೀ ಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ಏತನೀರಾವರಿಯ ಒಂದು ಕೆರೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಚ್ಚಾದಾರಿಯಗುಂಟ ಮುಂದುವರೆಯಿರಿ.

★ ಸುಮಾರು 12 ಕಿ.ಮೀ ಆದನಂತರ ಕೋಸಿಗಿ ಎನ್ನುವ ಗ್ರಾಮವಿರುತ್ತದೆ.

★ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿ ಕೌತಾಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು? ಅಂತ. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

★ ಅಲ್ಲಂದ ಮುಂದೆ ಕೌತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಜನರು ತಾವಾಗಿಯೇ ದಾಸರಾಯರ ಸನ್ನಿಧಾನ ಇರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೌತಾಳದಲ್ಲರುವ
ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ
ತಪೋಕ್ಷೇತ್ರ

ಕೌತಾಳದಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ
ತಪೋಕ್ಷೇತ್ರ, ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಮಂದಿರ

ಕೌತಾಳದಲ್ಲರುವ
ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ
ತಪೋಕ್ಷೇತ್ರ - ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರ ಮೃತ್ತಿಕಾ ವೃಂದಾವನ

ಕೌತಾಳದಲ್ಲರುವ
ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ
ತಪೋಕ್ಷೇತ್ರ, ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಮಂದಿರ

ಕೌತಾಳದಲ್ಲರುವ
ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ
ತಪೋಕ್ಷೇತ್ರ - ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು

ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಕೌತಾಳದಲ್ಲ?

ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕೌತಾಳವು ಒಂದು ಸಾಧನಾಕ್ಷೇತ್ರ. ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಶ್ರೀರಾಯರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ತಪೋಭೂಮಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದಾಸರ ದರ್ಶನ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ, ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಆ ದಿವ್ಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ. ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬರುವಾಗ ಫಲ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಹಿಡಿಯಷ್ಟು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತನ್ನಿರಿ.

ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಲು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು (ಹೌದು, ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಒದ್ದೆ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡಿಯನ್ನು ರಾಡಿ ಮಾಡದಿರಿ. ಮಠವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಶುಚಿ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ) ಒಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ.

ಮನದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀರಾಯರ ಸ್ತೋತ್ರ ಅಥವಾ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ.

ನಿಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

ಇದು ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರಮಂದಿರ. ಗದ್ದಲ ಮಾಡದೆ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಇದುವರೆಗೂ ಕೇಳಿರದ ಅನೇಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಹಿರಿಯರಾದ ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಣಾಚಾರ್ಯರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ.

ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ : ಸನ್ನಿಧಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ನೋಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನಿನಿಂದ **ಅಲ್ಲ**. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ನಂತರವೇ ಫೋಟೋವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ, ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಏನೇನು ಕಲಿತಿರಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಶೇರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಏನು ಮಾಡಬಾರದು?

ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆಯದೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡದಿರಿ.

ಬಾಯಲ್ಲಿ, ಹಲ್ಲಿನ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ತೂರಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಕೈತೊಳೆಯದೆ ಏನನ್ನೂ ಮುಟ್ಟದಿರಿ.

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ. ಅವುಗಳ ಆಟವು ನೋಡಲು ಚಂದ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅಶಿಸ್ತಿನ ಗದ್ದಲ ಸನ್ನಿಧಾನ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹರಟೆಯನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ಹೊಡೆಯದಿರಿ.

ತಂದಿರುವ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿಂದು ಚಿಪ್ಪು, ಬಾಳೆಯಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರದಿರಿ. ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಿರಿ.

ಪರವಾನಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯದಿರಿ.

1. ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವುದು |

ಶ್ರೀರಮಣ ಶಿರಿದೇವೆ ಬೊಮ್ಮ ಸ-
ಮೀರ ವಾಣೀ ಭಾರತೀ ವಿಪ
ನೂರುದಶಮುಖ ಉರಗಭೂಷಣ ರಾಣಿಯರ ಪದಕೆ
ಸಾರಿ ನಮನವ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತ್ಯನು-
ಸಾರ ಗುರುವರ ರಾಘವೇಂದ್ರರು
ದಾರ ವಿಜಯವ ಪೇಳ್ವೆ ಸುಜನರು ಕೇಳಿ ಮೋದಿಪುದು

|| 1 ||

ಘನ್ನ ಗುಣಗಣರನ್ನ ನಿಲಯಾ
ಪನ್ನಪಾಲ ವಿಶಾಲ ಮಹಿಮಾ
ಎನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿದು ತಿಳಿಸಿದ ತನ್ನ ಮಹಮಹಿಮೆ
ಮುನ್ನ ಪೇಳೆಲೊ ಎಂದು ಅಭಯವ
ಘನ್ನ ಕೃಪೆಯಲಿ ನೀಡಿ ಕೃತಿಯನು
ಎನ್ನ ಮನದಲಿ ನಿಂತು ಪೇಳಿದ ತೆರದಿ ಪೇಳಿದೆನು |

|| 2 ||

ವೇದ - ಶಾಸ್ತ್ರ - ಪುರಾಣ - ಕಥೆಗಳ-
ನೋದಿ ಕೇಳ್ದವೆನಲ್ಲ ತತ್ವದ
ಹಾದಿ ತಿಳಿದವನಲ್ಲ ಬುಧಜನಸಂಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
ಮೋದತೀರ್ಥ ಪದಾಬ್ಜಮಧುಕರ-
ರಾದ ಶ್ರೀಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರರ
ಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಲೇಶದ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾತ್ರದಲಿ

|| 3 ||

ಕೃತಿಯ ಮಾಡುವ ಶಕುತಿ ಪುಟ್ಟಿತು
ಮತಿಯ ಮಾಂದ್ಯವು ತಾನೆ ಪೋಯಿತು
ಯತನವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ವೇದಗಳರ್ಥ ತಿಳಿದಿಹದು
ಪತಿತಪಾವನರಾದ ಗುರುಗಳ
ಅತುಳಮಹಿಮೆಯನಾವ ಬಲ್ಲನು
ಮತಿಮತಾಂವರ ಬುಧರಿಗಸದಳ ನರರ ಪಾಡೇನು

|| 3 ||

ಪರಸು ಸೋಕಲು ಲೋಹ ಹೇಮವು
ಅರಸು ಮುಟ್ಟಲು ದಾಸಿ ರಂಭೆಯು
ಸರಸ ಗುರುಗಳ ಪಾದಧೂಳಿಯ ಸ್ವರಿಶ ಮಾತ್ರದಲಿ
ಪರಮ ಪಾಮರನಾದ ನರನೂತ
ಹರನ ತೆರದಲಿ ಜ್ಞಾನವಯ್ದುವ
ದುರಿತರಾಶಿಯ ದೂರಮಾಡುವ ದುರಿತವನದಾವ

|| 4 ||

ಆವ ಗುರುಗಳ ಪಾದತೋಯದಿ
ದೇವ ನದಿ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗ
ಳಾವ ಕಾಲದಲಿಂದ ತಾವೇ ಬೆರೆತು ನಿಂತಿಹವೋ
ಶ್ರೀವರನು ತಾ ಚಕ್ರರೂಪದಿ
ಜೀವರೋತ್ತಮ ಪ್ರಾಣದೇವನು
ಸಾವಿರಾಸ್ಯನೆ ರಾಯರೆಂದೂ ಸುರರು ನಿಂತಿಹರು

|| 6 ||

ಅಲವಬೋಧ ಸುತೀರ್ಥ ಮುನಿಗಳು
ಹಲವು ಕಾಲದಿ ನಿಂತು ಜನರಘ
ವಳಿದು ಕೀರುತಿಯಿತ್ತು ಲೋಕದಿ ಖ್ಯಾತಿ ಮಾಡಿಹರು
ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯನು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ
ಫಲಗಳೇ(ಯ)ವನು ಸರ್ವಜನರಿಗೆ
ಒಲಿಯನೀತನು ಎಂದಿಗಾದರು ಮಂದಭಾಗ್ಯರಿಗೆ

|| 7 ||

ಈತನೊಲಿಯಲು ಪ್ರಾಣನೊಲಿವನು
ವಾತನೊಲಿಯಲು ಹರಿಯು ಒಲಿವಾ
ಈತ ಸಕಲಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣನಾಗಿ ಇರುತಿಪ್ಪ
ಈತನೆ ಬಲವಂತ ಲೋಕದಿ
ಈತನೇ ಮಹಾದಾತ ಜನರಿಗೆ
ಈತನಂಘ್ರಿ ಸರೋಜ ಕಾಮಿತ ಫಲಕೆ ಕಾರಣವು

|| 8 ||

ರಾಯರಂಘ್ರಿಸುತೋಯ ಕಣಗಳು
ಕಾಯದಲಿ ಸಲ್ಲಗ್ಗವಾಗಲು
ಹೇಯಕುಷ್ಪಭಗಂಧರಾದಿ ಸಮಸ್ತವ್ಯಾಧಿಗಳು
ಮಾಯಮಯಭೂತಾದಿ ಬಾಧವ
ಪಾಯ ತಾನೇ ಪೊಂದಿಪೋಪುದ
ಜೇಯ ತನ್ನಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವನು

|| 9 ||

ದೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಸುವಜ್ರದಿಂದಲಿ
ಬೆಟ್ಟದಂತಿಹ ಪಾಪರಾಶಿಯ
ಅಟ್ಟಿಕಳಿಸುವ ದೂರದೇಶಕೆ ದುರಿತಗಜಸಿಂಹ
ಮುಟ್ಟಿ ತನಪದ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು
ಇಷ್ಟಕಾಮಿತ ಸಿದ್ಧಿನೀಡುವ
ಕಷ್ಟಕೋಟಿಯ ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ

|| 10 ||

ಇಂದು ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಪರ್ವವು
ಬಂದಕಾಲದಿ ನೇಮಪೂರ್ವಕ
ಪೊಂದಿದಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಷ್ಟೋತ್ತರಾವರ್ತಿ
ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಮಾಡೆ ಗುರುವರ
ನಂದದಲಿ ಸಕಲಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯ
ತಂದುಕೊಡುವನು ತನ್ನ ಸೇವಕ ಜನರ ಸಂತತಿಗೆ

|| 11 ||

ತನಯರಿಲ್ಲದ ಜನಕೆ ಸುತರನು
ಮನಿಯು ಮಾನಿನಿ ವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು
ಕನಕ ಧನ ಸಂತಾನ ಸಂಪತ್ತು ಇನಿತೆ ಫಲಗಳನು
ಜನಸಮೂಹಕೆ ಇತ್ತು ತೋಷದಿ
ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಸಲಿಸಿ ಕಾವನು
ಅನುಪಮೋಪಮ ಚರಿತ ಸದ್ಗುಣಭರಿತ ಯತಿನಾಥ

|| 12 ||

ಶಾಪನುಗ್ರಹಶಕ್ತನೊಬ್ಬನು
ಲೋಪವಾಗದು ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವು
ವ್ಯಾಪಕನು ತಾನಾಗಿ ಇಷ್ಟನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ
ಕೋಪವಿಲ್ಲವೋ ಜ್ಞಾನಮಯ ಸುಖ-
ರೂಪ ಸಂತತ ಸಾಧುವರ್ತಿಯು
ಪಾಪನಾಶಕ ಕವಿಕುಲೋತ್ತಮ ಪುಣ್ಯಮಯ ಕಾಯ

|| 13 ||

ಭೂತಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿ ಯಕ್ಷಿಣಿ
ಭೀತಿಬಡಕರ ಭೀತಿ ಬಿಡಿಸಿ
ಮಾತೆಯಂದದಿ ಪೊರೆವ ಸಂತತ ಬೀತಿವರ್ಜಿತನು
ದಾತ ಎನ್ನಯ ಮಾತಲಾಲಿಸೊ
ಯಾತಕೀ ತೆರ ಮಾಡ್ತೋ ಗುರುವರ
ಪೋತ ನಾ ನಿನಗಲ್ಲೆ ಯತಿಕುಲನಾಥ ಸರ್ವಜ್ಞ

|| 14 ||

ಮಾತ ಪಿತ ಸುತ ಭ್ರಾತ ಬಾಂಧವ
ದೂತ ಸತಿ ಗುರು ನಾಥ ಗತಿ ಮತಿ
ನೀತ ಸಖ ಮುಖವ್ರಾತ ಸಂತತ ಎನಗೆ ನೀನಯ್ಯ
ಭೂತಿದಾಯಕ ಸರ್ವಲೋಕದಿ
ಖ್ಯಾತ ಗುರುಪವಮಾನವಂದಿತ
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆದಿರುವಿ

॥ 15 ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು

2. ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕ್ತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವುದು ||

ಆದಿಯುಗದಲಿ ಧರಣಿ ಮಾನಿನಿ
ಆದಿ ದೈತ್ಯರ ಬಾಧೆಗಾರದೆ
ವೇದನಂಘ್ರಿಯ ಸಾರ್ದು ತನ್ನಯ ವ್ಯಸನ ಪೇಳಿದಳು
ಆದಿಕವಿ ಚತುರಾಸ್ಯನೀಪರಿ
ಮೇದಿನೀ ಶ್ರಮವಚನ ಲಾಲಿಸಿ
ಬಾಧೆ ಪರಿಹರ ಮಾಳ್ವನೆಂದೂ ನುಡಿದು ತಾ ನಡೆದ

|| 1 ||

ಶ್ವೇತದಿವಿಯನು ಸಾರ್ದು ಲಕುಮಿಸ
ಮೇತಹರಿಯನು ತುತಿಸಿ ಭೂಮಿಯ
ಭೀತಿ ತಾ ಪರಿಹರಿಸೋಗೋಸುಗ ಹರಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ
ನಾಥ! ದಿತಿಜರ ಭಾರವತಿಶಯ
ಘಾತಿಪರು ತಾವಾರೋ ತಿಳಿಯೆನು
ತಾತ! ನೀ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೀ ಭೀತಿ ಬಿಡಿಸುವುದು

|| 2 ||

ಪುರುಟಲೋಚನ ಸ್ವರ್ಣಕಶಿಪು
ಉರುಟು ದೈತ್ಯರು ಸರ್ವಜನರನ
ಚರಟ ಹಾರಿಸಿ ಸಕಲ ಲೋಕಕೆ ದುಃಖ ಕೊಡುತಿಹರು
ಉರುಟು ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಶಿರದಲಿ
ಕರದ ಸಂಪುಟಮಾಡಿ ಬೇಡುವೆ
ಜರತ ದೈತ್ಯರ ತರಿದು ಭೂಮಿಗೆ ಸುಖವ ನೀಡೆಂದ

|| 3 ||

ಚತುರಚದನನ ವಚನ ಕೇಳೀ
ಚತುರಭುಜ ತಾನಾದ ಹರಿಯೂ
ಚತುರತನದಲಿ ನಾನೆ ಸಂಹರ ಮಾಳ್ವೆ ಚತುರಾಸ್ಯ
ಧೃತದಿ ನಡೆಯಲೋ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಕೆ
ಯತನ ಮಾಡುವೆ ಶೀಘ್ರವಾಗೀ
ಜತನ ಮಾಡೆಲೆಯನ್ನ ವಚನವು ಎಂದಿಗ್ಗುಸಿಯಲ್ಲ

|| 4 ||

ತಾನೆ ಅವತರ ಮಾಡೋಗೋಸುಗ
ಏನು ನೆವನವ ಮಾಡಲೆಂದೂ
ನಾನ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಯುಕುತಿಯ ತೆಗೆದ ಹರಿ ತಾನು
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ-
ಧೀನದೊಳಗಿರುತಿಪ್ಪ ವಿಷ್ಣು
ಕೇನನಾಮಕ ವಾಯುಪುತ್ರನು ಶೇಷನವತಾರ

|| 5 ||

ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನೊಳಿಪ್ಪೆನು
ನಂದದಲೆ ನಾ ಪಂಚರೂಪದಿ
ಕುಂದದಲೆ ತಾ ಮಿನುಗುತಿಪ್ಪುದು ಪ್ರಾಣನಾವೇಶ
ಪೊಂದಿ ಶೋಭಿತನಾಗಿ ಈ ಪುರ
ದಿಂದ ಜಾಗೃತಿ ಭೂಮಿತಳಕೇ
ಇಂದು ನೀ ನಡಿಯೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದ ದೂತನಿಗೆ

|| 6 ||

ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿಸೋ ನಿನ್ನ ಶುಭತಮ-
ಧಾಮಶಿರಿ ವೈಕುಂಠದಿಂದಲಿ
ಆ ಮಹತ್ತರ ದುಃಖ ನೀಡುವ ಲೋಕ ನಾನೊಲ್ಲೆ
ಶ್ರೀಮನೋಹರ ದೂತನೊಚನವ
ಸೀಮವಿಲ್ಲದೆ ಎನಗೆ ನುಡಿದತಿ
ತಾಮಸಾತ್ಮಕ ದೈತ್ಯಕುಲದಲಿ ಜನಿಸು ಪೋಗೆಂದು

|| 7 ||

ಎನ್ನ ಶಾಪದಲಿಂದ ನೀ ತ್ವರ
ಮುನ್ನ ಪುಟ್ಟಿಲೊ ದೈತ್ಯರಾಗ್ರಣಿ
ಸ್ವನ್ನ ಕಶಿಪುನ ಧರ್ಮಸತಿಯಳ ಜಠರ ಮಂದಿರದಿ
ನಿನ್ನಗೋಸುಗ ನಾನೆ ನರಮೃಗ
ಘನ್ನರೂಪವ ತಾಳಿ ಅಸುರನ
ಚನ್ನವಾಗೀ ಸದೆದು ಲೋಕದಿ ಕೀರ್ತಿ ನಿನಗಿಪ್ಪೆ

|| 8 ||

ಅಂದ ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿಯ ಮನಕೇ
ತಂದು ವಿಷ್ಣುಕೇನ ಮೊದಲೇ
ಬಂದು ಜನಿಸಿದನಸುರ ನಿಜಸತಿಯುದರದೇಶದಲಿ
ತಂದೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನಯ
ಕಂದನನು ತಾ ಊರು ದೇಶದಿ
ತಂದು ಕೂಡಿಸಿ ಕೇಳ್ವ ಸುರರೊಳಾವನುತ್ತಮನು

|| 9 ||

ವಾರಿಜಾಸನ ವಿಷ್ಣು ಪಶುಪತಿ
ಮೂರು ಜನರೊಳಗಾವನುತ್ತಮ
ಧೀರ ನೀ ಪೇಳಿನಗೆಯೆನುತಲಿ ತಾನೆ ಬೆಸಗೊಂಡ
ಸೂರಿ ತಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನುಡಿದನು
ನಾರ ಅಯನನ ಉಳಿದು ಸುರರೊಳು
ಆರು ಉತ್ತಮರಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ಹರಿಯೆ ಉತ್ತಮನು

|| 10 ||

ಸರ್ವಗುಣಗಣ ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಗ
ಸರ್ವಪಾಲಕ ದೇವ ಸರ್ವಗ
ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ತಾನೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣ
ಶರ್ವಮೊದಲಾದಮರರೆಲ್ಲರು
ಸರ್ವಕಾಲದಿ ಹರಿಯಧೀನರು
ಸರ್ವಲೋಕಕೆ ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಲಕುಮಿವಲ್ಲಭನು

|| 11 ||

ಸುತನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯರ
ಪತಿಯು ಕೋಪದಿ ತೋರಿಸೆನಲೂ
ವಿತತನಾಹರಿ ಸರ್ವದೇಶದಿ ಇರುವ ನೋಡೆಂದಾ
ಪತಿತ ದೈತ್ಯನು ಕಂಬ ತೋಕು
ಯತನಪೂರ್ವಕ ಬಡಿಯಲಾಕ್ಷಣ
ಶ್ರಿತನ ವಚನವ ಸತ್ಯ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ತಾ ಬಂದ

|| 12 ||

ನರಮೃಗಾಕೃತಿ ತಾಳಿ ದುರುಳಾನ
ಕರುಳು ಬಗಿದಾ ನಾರಸಿಂಹನು
ತರಳ ನಿನ್ನನು ಪೊರೆದನಾಗಲೆ ಕರುಣವಾರಿಧಿಯು
ಸರಳ ಎನ್ನನು ಕಾಯೊ ಭವದೊಳು
ಮರುಳುಮತಿ ನಾನಾಗಿ ಸಂತತ
ಇರುಳುಹಗಲೊಂದಾಗಿ ಪರಿಪರಿ ಮಾಳ್ವೆ ದುಷ್ಕರ್ಮ

|| 13 ||

ಆ ಯುಗದಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಾಮಕ
ರಾಯನೆನಿಸಿ ಹರಿಯ ಭಜಿಸಿ
ತೋಯನಿಧಿ ಪರಿವಸನ ಮಂಡಲವಾಳ್ವೆ ಹರಿಬಲದಿ
ರಾಯಕುಲದಲಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನ -
ಜೇಯ ಮಹಿಮನು ಸತತ ಜಗದಲ
ಮೇಯ ದಿಷ್ಣನುಯೆಂದು ಸುರಮುನಿ ಮಾಡ್ವನುಪದೇಶ

|| 14 ||

ಗರ್ಭದಲೆ ಪರತತ್ತ್ವ ಪದ್ಧ
ನಿರ್ಭಯದಿ ನೀ ತಿಳಿದು ಆವೈ
ದರ್ಭಿರಮಣನೆ ಸರ್ವರುತ್ತಮನೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ
ದುರ್ಭಗಾಧಿಕವಾದವಗೆ ಸಂ
ದರ್ಭವಾಗೋದೆ ನಿನ್ನ ಸೇವಾ
ನಿರ್ಭರಾಗದು ನಿನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿಹುದೋ

|| 15 ||

ದಿತಿಜಬಾಲರಿಗೆಲ್ಲ ತತ್ತ್ವದಿ
ಮತಿಯ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ನಿತ್ಯದಲಿ ಶ್ರೀ-
ಪತಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನುಯೆಂಬೀ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಿಸಿದೆ
ಇತರ ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತಿಪುಟ್ಟಿತು
ಮತಿ ವಿಚಾರಾಸಕ್ತರಾದರು
ಸಿತನಸುತರೂ ಪೇಳ್ಕುದೆಲ್ಲನು ಮನಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ

|| 16 ||

ನಿನ್ನ ಮತವನುಸರಿಸಿ ಬಾಲರು
ಘನಬೋಧ ಸುಭಕ್ತಿಪಡೆದರು
ಧನ್ಯರಾದರು ಹರಿಯ ಭಕುತರುಯೆನಿಸಿ ತಾವಂದು
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮನ ಮಾಡುವೆ
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೋ ಭವದಿ ಪರಿಪರಿ
ಬನ್ನ ಬಡುವೆನೋ ದಾರಿಗಾಣದೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನೊ

|| 17 ||

ಪರಮಪಾವನ ರೂಪಿ ನೀನು
ಹರಿಯ ಶಾಪದಿ ಅಸುರಭಾವವ
ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯನು ಎನಿಸಿಕೊಂಡೆಯೋ ಸುರವರೋತ್ತಮನು
ಹರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಾದ ಕಾರಣ
ಹರಿವಿಭೂತಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನವು
ನಿರುತ ನಿನ್ನಲಿ ಪೇರ್ಚಿ ಮೆರೆವದು ಮರುತನೊಡಗೂಡಿ

|| 18 ||

ಪ್ರಾಣನಿಹ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೊಳಗೆ ಅ-
ಪಾನನಿಹ ಸಹ್ಲಾದನೊಳು ತಾ
ವ್ಯಾನನಿಹ ಕಹ್ಲಾದನೊಳುದಾನ ನಿಂತಿಹನೊ
ದಾನವಾಗ್ರಣಿ ಹ್ಲಾದನೊಳು ಸ-
ಮಾನ ತಾನನುಹ್ಲಾದನೊಳಗೇ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪ್ರಾಣ ಭಜಿಸುವ ಪಂಚರೂಪದಲಿ

|| 19 ||

ಐವರೊಳು ಹರಿ ವಾಯು ಕರುಣವು
ಈ ವಿಧಾನದಿ ಪೇರ್ಚಿ ಇರುವುದು
ಆವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಫಲವೋ ಅರಿಯಲಳವಲ್ಲ
ದೇವ ದೇವನು ನಿನ್ನಧೀನನು
ಆವ ಕಾಲಕು ತೊಲಗನಾತನು
ಸೇವಕಾಗ್ರಣಿ ತೆರದಿ ನಿಮ್ಮನು ಕಾದುಕೊಂಡಿಹನು

|| 20 ||

ಲಕುಮಿ ನಿನ್ನನು ಎತ್ತಿ ತೋರಲು
ಸಕಲ ಸುರವರರೆಲ್ಲ ನೋಡಲು
ಭಕುತವತ್ಸಲನಾದ ನರಹರಿ ನಿನಗೆ ವಶನಾಗೆ
ವ್ಯಕುತವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು
ನಿಖಿಳ ಸುರವರರೆಲ್ಲ ಪೊಗಳಲು
ಭಕುತಿಪೂರ್ವಕ ಕರೆದರಾಗಲೆ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯನು

|| 21 ||

ದೇವದುಂದುಭಿ ವಾದ್ಯ ನಭದಲಿ
ತೀವಿತಾಗಲೆ ದಿವಿಜರೆಲ್ಲರು
ಭಾವಿಸೀಪರಿ ಜಯತು ಜಯಜಯವೆನುತ ನಿಂತಿಹರು |
ಈ ವಸುಮತಿ ತಳಕೆ ನರವರ
ದೇವ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯವ
ಓವಿಸೂವದುಯೆಂದು ಸುರಗುರು ಬೊಮ್ಮ ಪೇಳಿದನು

|| 22 ||

ರಾಯ ರಾಜ್ಯವ ಮಾಡುತಿರಲು
ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಜನರೂ
ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆದರಾಗಲೆ ರಾಜನಾಚ್ಛೆಯಲಿ
ಮಾಯ ರಕ್ಕೂ ರವಳಿ ಮಸಿಗಳ -
ಪಾಯ ಮೊದಲಾಗಿಪ್ಪ ದೋಷವು
ಕಾಯಜಾತನ ಉರುಬುಜನರಲಿ ಜನಿಸದಾಪುರದಿ

|| 23 ||

ರಾಜಕಾರ್ಯವ ಭರದಿ ಮಾಡುತ
ವಾಜಿಮೇಧದ ಶತಕ ಪೂರ್ತಿಸಿ
ರಾಜರಾಜರ ತೋಜೋನಿಧಿ ತಾನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸಿದ
ಮಾಜದಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪದಯುಗ
ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಪುಣ್ಯಬಲದಿ ವಿ-
ರಾಜಮಾನ ಮಹಾನುಭಾವನು ಲೋಕ ಮೂರರಲಿ

|| 24 ||

ಸಾಧು ಜನತತಿ ಪೋಷ ಶುಭತಮ-
ವಾದ ಧೃತ ನಿಜವೇಷ ಸಂತತ
ಮೋದಮಯ ಸತ್ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ಜಿತ ದೋಷಗುಣಭೂಷಾ |
ಪಾದ ಭಜಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಪೂರ್ತಿಪ-
ನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲಿ ಜನಕೆ
ಬೋಧಸುಖ ಮೊದಲಾದ ವಿಧವಿಧಪೂರ್ಣಫಲ ನೀಡ್ತೆ

|| 25 ||

ದಿತಿಜರೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಗೋವಿನ
ಸುತನ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರಸಗಳ
ಮಿತಿಯುಯಿಲ್ಲದೆ ಧರೆಯ ಗೋವಿನ ಮಾಡಿ ಕರೆಸಿದರು |
ರತುನ ಹೇಮ ಸುಮೌಕ್ತಿಕಾವಳಿ
ತತಿಯನು ಸಂತತೆಯೆಯ್ವಿ ಭೋಗದಿ
ವಿತತರಾದರು ನಿನ್ನ ಕರುಣವಯೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲು

|| 26 ||

ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ಜನಕೆ ನ್ಯೂನತಿ
ಇನ್ನು ದಾವಿಧದಿಂದ ಬಾರದು
ಉನ್ನತಾಗೋದು ನಿಖಿಳಭಾಗ್ಯವು ಮಿತಿಯುಯಿಲ್ಲದೆ
ಘನ್ನ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಯುಗಳವ
ಮನ್ನದೆ ನಾ ಭಜಿಪೆ ಸರ್ವದ
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸುಯೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಬೇಡುವೆನು

|| 27 ||

ಗೋವು ಪಂಕದಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರೆ
ಕಾವ ನರನನು ಕಾಣದೀಪರಿ
ಧಾವಿಶ್ಯಾಗಲೆ ಬಪ್ಪ ನರನಿಗೆ ಉಸರಲದನವನು
ಭಾವಿಸಾಕ್ಷಣ ವ್ಯಸನ ಕಳೆಯದೆ
ತೀವಿ ಕೊಂಡದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ
ಗೋವು ಮಾಡುವುದೇನು ದೇವನೆ ನೀನೆ ಪಾಲಕನೂ

|| 28 ||

ಸ್ವಾತಿ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಾಯಿ ತೀರೆದಿಹ
ಜಾತಕಾಸ್ಯದೊಳಗ್ಗಿಕಣ ಜೀ
ಮೂತನಾಥನು ಗೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ಅದರ ತಪ್ಪೇನೋ
ನೀತ ಗುರುವರ ನೀನೆ ಎನ್ನನು
ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಪಾಲಿಸೆಂದೆಡೆ
ಮಾತು ಲಾಲಿಸದಿರಲು ಎನ್ನಯ ಯತನವೇನಿದಕೆ

|| 29 ||

ಜನನಿ ತನಯಗೆ ವಿಷವ ನೀಡಲು
ಜನಕ ತನಯರ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಲು
ಜನಪ ವೃತ್ತಿ-ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಳೆದರೆ ಆರಿಗುಸರುವದು ।
ಘನಶಿರೋಮಣಿ ನೀನೇ ಎನ್ನನು
ಮನಕೆ ತಾರದೆ ದೂರನೋಡಲು
ಇನತೆ ಶ್ರಮವನು ಕಳೆದು ಪಾಲಿಪರಾರೊ ಪೇಳೆನಗೆ

॥ 30 ॥

ನಿನಗೆ ತಪ್ಪದು ಎನ್ನ ಕಾಯ್ದುದು
ಎನಗೆ ತಪ್ಪದು ನಿನ್ನ ಭಜಿಸೋದು
ಜನುಮ ಜನುಮಕೆ ಸಿದ್ಧವೆಂದಿಗು ಪುಸಿಯ ಮಾತಲ್ಲ ।
ಕನಸಿಲಾದರು ಅನ್ಯದೇವರ
ನೆನಿಸನೆಂದುಗು ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ
ವನಜವಲ್ಲದೆ ಪೆರತೆ ಎನಗೇನುಂಟೊ ಸರ್ವಜ್ಞ

॥ 31 ॥

ಭೀತಿಗೊಳಿಸುವ ಭವದ ತಾಪಕೆ
ಭೀತನಾದೆನೊ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ
ಭೂತನಾಥನು ಭವದಿ ತೊಳಲುವ ಎನ್ನ ಪಾಡೇನು ।
ಭೂತದಯಪರನಾದ ಕಾರಣ
ಭೂತಿ ನೀಯೆನಗಿತ್ತು ಭವಭಯ
ಭೀತಿ ಪರಿಹರ ಮಾಡೊ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನೆ

॥ 32 ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು

3. ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವದು ।

ಆನಮಿಪೆ ಗುರುರಾಯನಂಘ್ರಿಗೆ
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸರ್ವಕಾಲಕೆ
ದೀನಜನರುದ್ಧಾರಿ ಜನರಘಹಾರಿ ಶುಭಕಾರಿ ।
ನೀನೆಯೆನುತಲಿ ದೀನನಾಗಿ
ನಾನೆ ನಿನ್ನನು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ
ನೀನೆ ಪಾಲಿಸು ಪ್ರಭುವೆ ಸ್ವಾಶ್ರಿತ ಜನರ ಸುರತರುವೆ

॥ 3.1 ॥

ಆ ಯುಗದಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಾಮಕ
ರಾಯನೀ ಯುಗದಲಿ ವ್ಯಾಸ-
ರಾಯನಾಗ್ಯವತರಿಸಿ ದಶಮತಿಮತವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ।
ತೋಯಜಾಂಬಕಲಕುಮಿಪತಿನಾ
ರಾಯಣನೆ ತಾ ಸರ್ವರುತ್ತಮ
ತೋಯಜಾಸನದಿವಿಜರೆಲ್ಲರು ಹರಿಯ ಸೇವಕರೂ

॥ 3.2 ॥

ಇನಿತು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರ ತೆಗೆದೊ
ವಿನಯದಿಂದೆಲಿ ತನ್ನ ಭಜಿಸುವ
ಜನರ ಸಂತತಿಗರುಹಿ ಮುಕುತಿಯ ಪಥವ ತೋರಿಸಿದ ।
ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮ ಯತಿಶಿರೋಮಣಿ
ಕನಕದಾಸನ ಪ್ರಿಯನು ಸಂಯಮಿ
ಗಣಕೆ ರಾಜನು ಯದುವರೇಶನ ಭಜಿಸಿ ತಾ ಮೆರೆದ

॥ 3.3 ॥

ಈತ ಪುಟ್ಟಿದ ಚರ್ಯವರುಹುವೆ
ಭೂತಳದೊಳಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದಿಗು
ಭೂತ ಭಾವಿ ಪ್ರವರ್ತಕಾಲದಲಿಲ್ಲ ನರರೊಳಗೆ ।
ಜಾತನಾದರು ಜನವಿಲಕ್ಷಣ
ವೀತದೋಷ ವಿಶೇಷ ಮಹಿಮನು
ಖ್ಯಾತನಾದನು ಜಗದಿ ಸರ್ವದ ಜನನ ಮೊದಲಾಗಿ

॥ 3.4 ॥

ದಕ್ಷಿಣದಿ ಬನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮದಿ
ದಕ್ಷನೆನಿಸಿದ ದೇಶಮುಖರಲಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಯಕನೆನಿಸಿ ಲೋಕದಿ ಖ್ಯಾತನಾಗಿಪ್ಪ |
ಯಕ್ಷನಾಥನ ಧನದಿ ತಾನೂ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಕರಿಸನು ಯೆನಿಪನಾತಗೆ
ಲಕ್ಷಣಾಂಕಿತಳಾದ ಜಯವತಿಯೆಂಬ ಸತಿಯುಂಟು

|| 3.5 ||

ಜಲಜ ಜಯಿಸುವ ವದನ ನೈದಿಲೆ
ಗೆಲುವ ನಿರ್ಮಲ ನಯನಯುಗಳವು
ಲಲಿತಚಂಪಕನಾಸ ದರ್ಪಣಕದಪು ಶುಭಕರಣ |
ಚಲುವದಾಡಿಯ ರದನಪಂಕ್ತಿಯು
ಕಲಿತರಕ್ತಾಧರದಿ ಮಿನುಗುತ
ಚಲಿಪಮಂದಸ್ಥಿತದಿ ಶೋಭಿಪ ಚುಬುಕ ರಾಜಿಪುದು

|| 3.6 ||

ಕಂಬುಪೋಲುವ ಕಂಠ ದೇಶವು
ಕುಂಭಿಶುಂಡಸಮಾನ ಬಾಹೂ
ಅಂಬುಜೋಪಮ ಹಸ್ತಯುಗಳವು ಕಾಂಚನಾಭರಣ |
ರಂಭೆಯುಳ ಕುಚಯುಗಳ ಸುಂದರ
ಕುಂಭ ಪೋಲ್ವವು ಉದರದೇಶವು
ರಂಭಪರಣ ಸುರೋಮರಾಜಿತ ಮೂರು ವಳಿಯೊಪ್ಪೆ

|| 3.7 ||

ಗುಂಭನಾಭಿಯ ಸುಳಿಯು ಸುರನದಿ
ಯಂಬುಸುಳಿಯಂದದಲಿ ನಾರಿ ನಿ-
ತಂಬಪುಲಿನವು ಕದಲಿಗೂರು ಜಾನುಕನ್ನಡಿಯು |
ಶಂಬರಾರಿಯ ತೂಣ ಜಂಘೆಯು
ಅಂಬುಜೋಪಮಚರಣಾ ಪುತ್ಥಳಿ-
ಬೊಂಬೆಯಂದದಿ ಸಕಲಭೂಷಣದಿಂದಲೊಪ್ಪಿದಳು

|| 3.8 ||

ಶಿರಿಯೋ ಭಾಗ್ಯದಿ ಚಲ್ವಿನಿಂದ
ಪ್ಸರೆಯೋ ರೂಪದಿ ರತಿಯೋ ಕ್ಷಮದಲಿ
ಧರೆಯೋ ದಯದಲಿ ನಿರುತ ವರಮುನಿಸತಿಯೊ ಪೇಳ್ವರ್ಗೆ |
ಅರಿಯದಂತಾ ನಾರಿ ಶಿರೋಮಣಿ
ಪಿರಿಯು ಶಿರಿಗುಣರೂಪದಿಂದಲಿ
ಮೆರೆಯುತಿಪ್ಪಳು ರಾಜಸದನದಿ ಲಕುಮಿ ತೆರೆದಂತೆ

|| 3.9 ||

ದೇಶಪತಿಯವೃದ್ಧನಾತಗೆ
ಕೂಸುಯಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಯೋಚಿಸೆ
ದೇಶತಿರುಗುತ ಬಂದನಾ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಮುನಿರಾಯ |
ವಾಸಗೈಸಲು ತನ್ನ ಮನಿಯಲಿ
ಮಾಸನಾಲಕರಲ್ಲಿ ಯತಿವರ
ಈಶ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ತಾನಾ ಮುನಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ

|| 3.10 ||

ಎನಗೆ ಸುತ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೊ
ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗೋ ಬಗೆಯೂ
ಎನಗೆ ತೋರದು ನೀವೆ ಯೋಚಿಸಿ ಸುತನ ನೀಡುವುದು |
ಎನಲು ನರವರವಚನ ಲಾಲಿಸಿ
ಮುನಿವರೋತ್ತಮ ನುಡಿದ ನರವರ
ನಿನಗೆ ಸಂತತಿಯುಂಟು ಕೃಷ್ಣನ ಭಜಿಸು ಸತಿಸಹಿತ

|| 3.11 ||

ಎಂದು ಮುನಿವರ ಚಂದದಿಂದಲಿ
ಒಂದು ಫಲವಭಿಮಂತ್ರಿಸಿತ್ತೂ
ಮುಂದಿನೀದಿನಕೊಬ್ಬ ತನಯನು ನಿನಗೆ ಪುಟ್ಟುವನು |
ತಂದು ನೀವಾಸುತನ ನಮಗೇ
ಪೊಂದಿಸುವದೂ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೂ
ಕಂದನಾಗುವ ನಿಜವು ವಚನವು ಕೇಳೋ ನರಪತಿಯೆ

|| 3.12 ||

ಯಾದವೇಶನ ಭಜನೆಗರ್ಹನು
ಆದ ಬಾಲಕ ಗರ್ಭದಿರುವನು
ಆದರಿಸಿ ಪರಿಪಾಲಿಸುವದು ನಮ್ಮದಾಗಮನ |
ವಾದನಂತರ ನಿನ್ನ ಸದನದಿ
ಹಾದಿ ನೋಡುತ ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳು
ಸಾಧಿಸುವೆವುಯೆಂದು ಯತಿವರ ನುಡಿದು ತಾ ನಡೆದ

|| 3.13 ||

ಪೋಗಲಾ ಯತಿನಾಥ ಮುಂದಕೆ
ಆಗಲಾತನ ಸತಿಯು ಗರ್ಭವ
ಜಾಗು ಮಾಡದೆ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆದಳು ಆಯತಾಂಬಕೆಯು |
ನಾಗರೀಯರ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರು
ಆಗ ಸಂತಸದಿಂದ ನೆರದರು
ಬ್ಯಾಗ ರಾಜನ ರಾಣಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯ

|| 3.14 ||

ಸಣ್ಣ ನಡು ತಾ ಬೆಳೆಯೆ ತ್ರಿವಳಿಯು
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೇ ಕಾಣದಾಗಲು
ನುಣ್ಣನೆ ಮೊಗವರಿಗೆ ಚೂಚುಕವೆರಡು ಕಪ್ಪಾಗೆ |
ತಿಣ್ಣ ಪಚ್ಚಳ ಬೆಳೆಯೆ ಗಮನವು
ಸಣ್ಣದಾಗಲು ಬಿಳಿಪು ಒಡನೆಯೇ
ಕಣ್ಣು ಪೂರ್ಬಿನ ಮಿಂಚು ಬೆಳೆಯಲು ಗರ್ಭಲಾಂಚನವು

|| 3.15 ||

ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆಯೊಳಗೆಯಿರುತಿಹ
ಅಲಿಯ ಸಮುದಯವೇನೋ ಆಗಸ
ದೊಳಗೆ ದಿನದಿನ ಬೆಳೆಯೋ ಚಂದ್ರನ ಕಳೆಯೊಕನಕಾದ್ರಿ |
ಯೊಳಗೆ ರಾಜಿಪ ಅಂಬುಧರತೆರ
ಮೊಳೆವ ಕಾಂತಿಯ ಚಲ್ವಿನಾನನ
ದೊಳಗೆ ಮಿರುಗುವ ಗುರುಳುಗಳೋ ಸಲೆನಡುವಿನೋಳ್ತಾನೆ

|| 3.16 ||

ಮೊಳೆವ ಗರ್ಭವಿದೇನೋ ಕುಚಯುಗ
ತೊಳಪು ಚೂಚುಕ ಕಪ್ಪಿನಿಂದಲಿ
ಮೊಳೆಯುತಿರ್ದಳು ಗರ್ಭಧಾರಣೆಮಾಡಿ ವನಜಾಕ್ಷಿ |
ತಳಿರುಪೋಲುವ ಅಡಿಗಳಿಂದಲಿ
ಚಲುವಕದಳೀ ಊರುಯುಗದೀ
ಬಳಕಿ ಬಾಗುತ ನಡೆಯೋ ಲಲನೆಯ ನಡಿಗೆ ಶೋಭಿಪದು

|| 3.17 ||

ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಳ ಜಠರವೆಂಬಾ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಮಣಿಯ ಮಧ್ಯದಿ
ಚಂದ್ರನಂದದಿ ಸಕಲಲೋಕಾನಂದಕರವಾದ |
ಚಂದ್ರಬಿಂಬವ ಜೈಪ ಶಿಶು ತಾ
ಇಂದ್ರನಂದದಿ ಗರ್ಭದಿರಲೂ
ಸಾಂದ್ರತನುರುಚಿಯಿಂದಲೊಪ್ಪುತ ಮೆರೆದಳಾ ಜನನೀ

|| 3.18 ||

ಕಾಂಚನಾಂಗಿಯ ಗರ್ಭಧಾರಣ
ಲಾಂಛನೀ ಪರಿ ನೋಡಿ ನೃಪ ರೋ-
ಮಾಂಚನಾಂಚಿತ ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಭೂಮಿ ದಿವಿಜರಿಗೆ |
ವಾಂಚಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತು ಮನದಲಿ
ಚಂಚಲಿಲ್ಲದೆ ನಾರಿಮಣಿಗೆ
ಪಂಚಮಾಸಕೆ ಕುಸುಮಮುಡಿಸೀ ಮಾಡ್ಡ ಸೀಮಂತ

|| 3.19 ||

ನಾರಿಗಾಗಲು ಬಯಕೆ ಪರಿಪರಿ
ಆರುತಿಂಗಳು ಪೋಗುತಿರಲೂ
ದೂರ ದೇಶದಲಿಂದಲಾಗಲೆ ಬಂದ ಮುನಿರಾಯ ।
ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯು ಯತಿಯ ಪಾದಕೆ
ಸಾರಿನಮನವ ಮಾಡೆ ಗುರುವರ
ಧೀರತನಯನ ಬ್ಯಾಗ ನೀ ಪಡಿಯೆಂದು ಹರಸಿದನು

॥ 3.20 ॥

ಬಾಲೆ ಬಸಿರೊಳಗಿಪ್ಪ ಶಿಶು ಗೋ-
ಪಾಲಪದಯುಗ ಭಕ್ತನವನಿಗೆ
ಪಾಲಕಾಗಿಹ ಹರಿಯ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿ ನಿತ್ಯದಲಿ ।
ಪಾಲಿನಿಂದಲಿ ಗರ್ಭದಲೆ ತಾ
ಬಾಲಗೀಪರಿ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತೂ
ಪಾಲಿಸೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ನಿಂತರಾಗಲ್ಲೇ

॥ 3.21 ॥

ಬಳಿಕ ಬರಲಾಪ್ರಸವಕಾಲದಿ
ಪೊಳೆವ ಮಿಸುಣಿಯ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೇ
ತೊಳಪು ಸುಂದರ ಬೊಂಬೆಯಂದದಿ ಶಿಶುವು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪೆ ।
ಕಳೆಗಳಿಂದಲಿ ನಭದಿ ದಿನದಿನ
ಬೆಳೆವ ಚಂದ್ರನೊ ಎನಿಪ ಬಾಲಕ
ಬೆಳಗು ತೋರಿದ ಸೂತಿಕಾಗೃಹದಳೊಗೆ ತಾ ಜನಿಸಿ

॥ 3.22 ॥

ಅಂಬುಜಾಪ್ತನು ತಾನೆಯಿಳದೀ
ಕುಂಭಿಣೀಯಲಿ ಬಂದನೇನೋ
ತುಂಬಿಸೂಸುವ ತೇಜದಿಂದಲಿ ಬಾಲ ಶೋಭಿಸಿದ ।
ಸಂಭ್ರಮಾಯಿತು ಮುನಿಗೆ ಹರಿಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬನಾಗಿಹ ಬಾಲರೂಪವ
ನಂಬಕದ್ವಯದಿಂದ ನೋಡೀ ಹರುಷಪುಲಕಾಂಕ

॥ 3.23 ॥

ಆಗ ಯತಿವರ ಬಂದು ಶಿಶುವಿನ
ಬೇಗ ತಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಡೆದನು
ಸಾಗರೋದ್ಭವ ಸುಧೆಯ ಕಲಶವ ಗರುಡನೊಯ್ದಂತೆ ।
ಜಾಗು ಮಾಡದೆ ಮುನಿಪ ತಾನನು
ರಾಗದಿಂದಲಿ ಶಿಶುವನೀಪರಿ
ತೂಗಿ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲುಬೆಣ್ಣೆಯ ತಾನೆ ನೀಡುತಲಿ

॥ 3.24 ॥

ಇಂದು ತೆರದಲಿ ಬಾಲ ಕಳೆಗಳ
ಹೊಂದಿ ದಿನ ದಿನ ವೃದ್ಧಿಯೆಯ್ದಿದ
ಕಂದರಂದದಿ ಹಟಗಳಿಲ್ಲವೋ ಮೂರ್ಖತನವಿದಲ್ಲಾ |
ಮಂದಮತಿ ತಾನಲ್ಲ ಬುಧವರ
ವೃಂದವಂದಿತ ಪಾದಪಂಕಜ
ದಿಂದ ಶೋಭಿತನಾಗಿ ಮಠದಲಿ ಪೊಂದಿಯಿರುತಿಪ್ಪ

|| 3.25 ||

ಮೊಳೆದ ಪಲ್ಲಳು ಬಾಯೊಳೊಪ್ಪಿರೆ
ತೊಳಪು ನಗೆಮುಖಾ ಸೊಬಗು ಸೂಸುವ
ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳು ನುಣುಪಪೆಣೆ ಮುಂಗುರುಳು ತಾ ಹೊಳೆಯೆ |
ಸುಳಿಯನಾಭಿಯು ಉದರವಳಿತ್ರಯ
ಎಳೆಯ ಶಂಕರಿ ತೋಳು ಯುಗಳವು
ಜೋಲಿದಂಬೇಗಾಲು ನಡಿಗೆಯ ಸೊಗಸು ಶೋಭಿಪುದೂ

|| 3.26 ||

ದೂಳಿಸೋಕಲು ಸುಂದರಾಂಗವು
ನೀಲಮೇಘದ ತೆರನೆ ತೋರ್ಪುದು
ನೀಳಮಾರ್ಗದಿ ನಲಿದು ನಡೆವನು ಬೀಳುತೇಳುತಲಿ |
ತಿಳಿಯದತಿಸಂತೋಷವಾರಿಧಿ
ಯೊಳಗೆ ಸಂತತ ಮುನಿಪ ಮುಳುಗಿದ
ಪೇಳಲೆನವಶವಲ್ಲ ಬಾಲನ ಲೀಲೆ ಸುಖಮಾಲೆ

|| 3.27 ||

ಬಾಲಲೀಲೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವ
ಲಾಲನೆಯ ತಾ ಮಾಡಿ ಪಾಡುವ
ಲೋಲಕುಂತಲ ಮುಖವ ಚುಂಬಿಪ ಗೋಪಿಯಂದದಲಿ |
ಪಾಲಸಾಗರಶಯನಪದಯುಗ
ಲೋಲ ಬಾಲಕ ಎನಗೆ ದೊರೆತನು
ಪೇಳಲೇನಿಹದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೆ ಫಲಿಸಿಹುದೋ

|| 3.28 ||

ಆಡುತಿಹನೆಳೆಮಕ್ಕಳೊಡನೇ
ಮಾಡುತಿಹ ತಾನೊಮ್ಮೆ ಲೀಲೆಯ
ನೋಡುತಿಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳುತಲಿ ಬಾಲರಾಟವನು |
ಕೂಡೆ ಮನೆ ಮನೆ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪನು
ರೂಢಿ ಜನರನು ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ
ಗಾಡಿಕಾರನು ಕೃಷ್ಣ ತೆರದಲಿ ಲೀಲೆ ಮಾಡಿದನು

|| 3.29 ||

ಪಾಡುವಂ ಜನರನ್ನು ಪರಿಪರಿ
ನೋಡುವಂ ಧರಧರದಿ ಹಾಸ್ಯವ
ಮಾಡುವಂ ತಾನರ್ಥಿಸುತಲವರೊಡನೆ ಇರುತಿಪ್ಪ |
ಕ್ರೀಡಿಸುತಲಾಪುರದ ಬಾಲರ
ಕೂಡಿ ಈ ಪರಿ ಬೀದಿಯೊಳು ತಾ
ಮೂಢಬಾಲನ ತೆರದಿ ತೋರಿದ ಗೂಢಬಾಲಕನು

|| 3.30 ||

ಪಿಂತೆ ನಾರದಮುನಿಯ ವಚನವ
ಚಿಂತಿಸೀಪರಿ ತನ್ನ ಮನದಲಿ
ಕಂತು ಜನಕನ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ನೋಡಿ ನಲಿತಿಪ್ಪ |
ಅಂತರಂಗದಿ ಶಿರಿಯ ರಮಣನ
ಇಂತು ಭಜನೆಯಗೈದು ಬಾಲಕ
ಅಂತು ತಿಳಿಸಿದೆ ತಾನೆ ಪ್ರಾಕೃತರಂತೆ ಇರುತಿಪ್ಪ

|| 3.31 ||

ಪೋತಗಾಯಿತು ಪಂಚವತ್ಸರ
ನೀತವೇ ಸರಿ ಧೂಳಿಯಕ್ಷರ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬರೆದು ತೋರಲು ಬಾಲ ತಾನುಡಿದ |
ತಾತ ಎನ್ನಯ ಮಾತು ಕೇಳೆಲೊ
ಧಾತನಾಂಡಕೆ ಮುಖ್ಯಗುರುಜಗ
ನ್ನಾಥವಿಠಲನು ತಾನೆ ಪೂರ್ಣನು ಸರ್ವರುತ್ತಮನು

|| 3.32 ||

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು

4. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವುದು ||

ಪರಮಕರುಣಾಕರನು ಲೋಕಕೆ
ಚರಣಸೇವಕರಾದ ಜನರಿಗೆ
ಸುರತರುವರದಂತೆ ಕಾಮಿತ ನಿರುತ ಕೊಡುತಿಪ್ಪಿ |
ಶರಣು ಪೊಕ್ಕೆನೊ ದುಃಖಮಯಭವ
ಅರಣ ದಾಟಿಸು ಶೀಘ್ರ ನಿನ್ನಯ
ಚರಣಯುಗದಲಿ ಎನ್ನನಿಟ್ಟು ಸಲಹೋ ಗುರುವರನೆ

|| 4.1 ||

ಇನಿತು ಬಾಲನ ವಾಕ್ಯಲಾಲಿಸಿ
ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮನಾದ ಯತಿವರ
ಮತಿಮತಾಂವರನಾದ ಬಾಲನ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ |
ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸಪ್ತವತ್ಸರ
ತನಯಗಾಗಲು ಮುಂಜಿ ಮಾಡಿಸಿ
ವಿನಯದಿಂದಾಶ್ರಮ ಕೊಟ್ಟೊ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯಿಂದ

|| 4.2 ||

ಮುಂದೆ ತಾ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿವರ
ಪೊಂದಿ ತಾ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ
ಮುಂದೆ ಬಾಲನು ನಿಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯಿರಲೆಂದ |
ಮಧ್ವಮತವುದ್ದರಿಸಲೋಸುಗ
ಬಂದ ಬಾಲನ ತತ್ವತಿಳಿದೂ
ಭಂದದಿಂದಲಿ ತಾ ವಿದ್ಯೆ ಪೇಳಿದ ವೇದ್ಯಮತಿಯತಿಗೆ

|| 4.3 ||

ಮೂಲಮೂವತ್ತೇಳುಗ್ರಂಥದ
ಜಾಲಟೀಕಾಟಿಪ್ಪಣಿಸಹ
ಪೇಳಿ ತಾ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಧನ್ಯರೆನಿಸಿದರು |
ಶೀಲಗುರುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು
ಕಾಲದಲಿ ವೈಕುಂಠಲೋಕವ
ಶೀಲಮನದಲಿ ಹರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುತ ತಾವೆ ಪೊಂದಿದರು

|| 4.4 ||

ಅಂದು ಗುರುಗಳ ಭಂದದಿಂದಲಿ
ಒಂದು ಬೃಂದಾವನದಿ ಪೂಜಿಸಿ
ಬಂದ ಭೂಸರತತಿಗೆ ಭೋಜನ ಕನಕ ದಕ್ಷಿಣೆಯ |
ಭಂದದಿಂದಲಿಯಿತ್ತು ದಿನ ದಿನ
ಇಂದಿರೇಶನ ಭಜಿಸುತಲಿ ತಾ -
ನಂದು ಗುರುಗಳ ಪ್ರೀತಿಪಡಿಸಿದ ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ

|| 4.5 ||

ಮುಳ್ಳಬಾಗಿಲ ಮಠದ ಮಧ್ಯದಿ
ಒಳ್ಳೆ ಮುತ್ತಿನ ಚಿತ್ರದಾಸನ
ದಲ್ಲಿ ತಾ ಕುಳಿತಿರ್ದು ಶಿಷ್ಯರ ತತಿಗೆ ನಿತ್ಯದಲಿ |
ಮಿಲ್ಲಮಾಯ್ಗಳ ಮತವಿಚಾರವ
ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿದ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗ
ಳೆಲ್ಲ ಬೋಧಿಸಿ ಹರಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ನಿಜವೆಂದ

|| 4.6 ||

ಏಕೋ ನಾರಾಯಣನೆ ಲಯದಲ
ನೇಕ ಜೀವರನು ತನ್ನ ಜಠರದಿ
ಏಕಭಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಲಕುಮಿಯ ಭುಜಗಳಾಂತರದಿ |
ಶ್ರೀಕರನು ತಾ ಶೂನ್ಯನಾಮದಿ
ಏಕರೂಪವ ಪೊಂದುಗೊಳಿಸುತ
ಶ್ರೀಕರಾತ್ಮಕವಟದ ಪತ್ರದಿ ಯೋಗನಿದ್ರಿಯನು

|| 4.7 ||

ಮಾಡುತಿರಲಾಕಂಭ್ಯಣಿ
ಪಾಡಿ ಜಯಜಯವೆಂದು ಸ್ತವನವ
ಮಾಡಿ ಬೋಧಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಹದೋ |
ನೋಡಿ ಜೀವರ ಉದರದಿರುವರ
ಮಾಡಿ ಭಾಗವ ಮೂರುಮುಷ್ಟಿಯ
ಒಡೆಯ ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಸೃಜ್ಯಜೀವರನ

|| 4.8 ||

ಆದಿನಾರಾಯಣನೆ ಮೂಲನು
ವೇದಗಮ್ಯಾನಂತನಾಮಕ
ಆದನಾತನು ಅಂಶಿರೂಪನು ವಿಶ್ವತೋಮುಖನು |
ಪಾದಹಸ್ತಾದ್ಯವಯವಗಳು
ವೇದರಾಶಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರವು
ವೇದಮಾನಿಯು ಲಕುಮಿಯು ತಿಳಿಯಳು ತಿಳಿವ ಸರ್ವಜ್ಞ

|| 4.9 ||

ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ಚಕ್ಷು ಕರ್ಣನು
ವಿಶ್ವತೋದರ ನಾಭಿಕುಕ್ಷನು
ವಿಶ್ವತೋಕಟಿ ಊರು ಜಾನೂ ಜಂಘೆಯುಗ ಗುಲ್ಫ |
ವಿಶ್ವತೋಮಯ ಪಾದವಾರಿಜ
ವಿಶ್ವತಾಂಗುಲಿರಾಜಿನಖಗಳು
ವಿಶ್ವಕಾಯನು ವಿಶ್ವದೊಳಗಿಹ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವೇಶ

|| 4.10 ||

ಆಪದಪಾಣಿಯು ಜವನಪಿಡಿವನು
ಉಪಿತಶ್ರುತಿ ಕಣ್ಕೇಳಿನೋಡ್ವನು
ಅಪರಮಹಿಮನ ಶಿರಿಯು ಅರಿಯಳು ಸುರರ ಪಾಡೇನು |
ಜಪಿಸಿ ಕಾಣುವೆನೆಂದು ಲಕುಮಿಯು
ಅಪರಿಮಿತ ತಾ ರೂಪಧರಿಸೀ
ತಪಿಸಿ ಗುಣಗಳ ರಾಶಿಯೊಳು ತಾನೊಂದು ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ

|| 4.11 ||

ಅಂದು ಪೋಗಿಹ ಲಕುಮಿರೂಪಗ
ಳಿಂದಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಾರಣ
ಭಂದದಿಂದಲಿ ವೇದಪೇಳ್ವದನಂತ ಮಹಿಮೇಂದು |
ಒಂದೆ ರೂಪದಿ ಹಲವು ರೂಪವು
ಒಂದೆ ಗುಣದೊಳನಂತಗುಣಗಳು
ಎಂದಿಗಾದರು ಪೊಂದಿಯಿಪ್ಪವನಂತ ಕಾಲದಲಿ

|| 4.12 ||

ಪೂರ್ಣವೆನಿಪವು ಗುಣಗಣಗಳು
ಪೂರ್ಣವೆನಿಪವು ಅವಯವಗಳು
ಪೂರ್ಣವೆನಿಪವು ರೂಪಕರ್ಮಗಳಾವಕಾಲದಲಿ |
ಪೂರ್ಣನಗುಮುಖ ಕಂಠಹೃದಯನು
ಪೂರ್ಣಜಾನು ಸುಕಕ್ಷ ಕುಕ್ಷನು
ಪೂರ್ಣಕಟಿ ತಟಿ ನಾಭಿ ಊರು ಜಾನು ಜಂಘೆಗಳು

|| 4.13 ||

ಪೂರ್ಣಗುಲ್ಫ ಸುಪಾದಪದುಮವು
ಪೂರ್ಣವಾದಂಗುಲಿಯ ಸಂಘವು
ಪೂರ್ಣ-ನಖ-ಧ್ವಜ-ವಜ್ರ-ಚಕ್ರ-ಸುಶಂಖ ರೇಖೆಗಳು |
ಪೂರ್ಣವಾದುದು ಅಂಶಿರೂಪವು
ಪೂರ್ಣವಾದುದು ಅಂಶರೂಪವು
ಪೂರ್ಣವಾಗಿಹವೆಲ್ಲ ಜೀವರ ಬಿಂಬರೂಪಗಳು

|| 4.14 ||

ಪುರುಷಸ್ತ್ರೀಯಳು ಎಂಬ ಭೇದದಿ
ಎರಡು ರೂಪಗಳುಂಟು ಈತಗೆ
ಪುರುಷನಾಮಕ ನಂದಮಯ ಬಲಭಾಗ ತಾನೆನಿಪ |
ಕರಸುವನು ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ತಾ-
ನರಸಿಯೆನಿಸುತ ವಾಮಭಾಗದಿ
ಇರುವ ಕಾರಣ ಸ್ವರಮಣನು ತಾನಾಗಿಯಿರುತಿಪ್ಪ

|| 4.15 ||

ನಾರ ಅಯಣನು ಪುರುಷರೂಪದಿ
ನಾರ ಅಯಣಿಯು ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪದಿ
ಬೇರೆಯಲ್ಲವು ತಾನೆ ಈ ವಿಧ ಎರಡು ರೂಪದಲಿ |
ತೋರುತಿಪ್ಪನು ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪವೆ
ಚಾರುತರ ಸಿರಿವತ್ಸನಾಮದಿ
ಸೇರಿಯಿಪ್ಪದು ಪುರುಷರೂಪದಿ ವಕ್ಷೋಮಂದಿರದಿ

|| 4.16 ||

ಲಕುಮಿದೇವಿಗೆ ಬಿಂಬವೆನುಪುದು
ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗಣದಲಿಪ್ಪುದು
ವ್ಯಕುತವಾಗಿಹುದಾದಿಕಾಲದಿ ಮುಕುತಿ ಸೇರಿದರು |
ವಿಕಲವಾಗದು ಯೆಂದಿಗಾದರು
ನಿಖಿಳಜಗದಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ಪುದು
ಲಕುಮಿರಮಣಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸೃಜಿಪ ತಾನೆಲ್ಲ

|| 4.17 ||

ಪುರುಷಜೀವರ ಹೃದಯದಲಿ ತಾ
ಪುರುಷರೂಪದಿ ಬಿಂಬನೆನಿಸುವ
ಇರುವ ಸರ್ವದ ಪ್ರಳಯದಲಿ ಸಹ ಬಿಡದೆ ತ್ರಿವಿಧರನು |
ಕರೆಸುತಿಪ್ಪನು ಜೀವನಾಮದಿ
ಬೆರೆತು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ
ನಿರುತ ಜೀವರ ಕರ್ಮರಾಶಿಗೆ ಗುರಿಯ ಮಾಡುವನು

|| 4.18 ||

ಮೂಲನಾರಾಯಣನು ತಾ ಬಲು
ಲೀಲೆಮಾಡುವ ನೆವದಿ ತಾನೆ ವಿ-
ಶಾಲಗುಣಗಣ-ಸಾಂಶ-ಜ್ಞಾನಾನಂದ-ಶುಭಕಾಯ |
ಬಾಲರೂಪವ ಧರಿಸಿ ವಟದಲೆ
ಆಲಯದಿ ಶಿರಿ-ಭೂಮಿ-ದುರ್ಗರ
ಲೋಲನಾದಾಪದುಮನಾಭನೆ ವ್ಯಕುತ ತಾನಾದ

|| 4.19 ||

ನಾನವಿಧದವತಾರಗಳಿಗೆ ನಿ-
ದಾನ ಬೀಜಯೆನಿಸುತಿಪ್ಪೊದು
ಮೀನ-ಕೂರ್ಮ-ವರಾಹ ಮೊದಲೂ ಸ್ವಾಂಶಕಳೆರೂಪ |
ತಾನೆ ಸಕಲಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ
ತಾನೆ ತನ್ನಯ ರೂಪ ಸಮುದಯ
ತಾನೆ ತನ್ನಲಿಯಿಡುವ ಪ್ರಲಯದಲೇಕನೆನಿಸುವನು

|| 4.20 ||

ರಾಮರೂಪವನಂತಯಿಪ್ಪುದು
ವಾಮನಾದಿಯನಂತ ಕೃಷ್ಣರು
ಸೀಮವಿಲ್ಲದೆ ರೂಪಸಂತತಿ ಬೇರೆ ತೋರುವದು |
ಹೇಮನಿರ್ಮಿತ ಮೂರ್ತಿಗೊಪ್ಪುವ
ಚಾಮಿಕರಮಯಚಾರುಭೂಷಣ-
ಸ್ತೋಮ ನೋಡುವ ಜನರ ಸಂಘಕೆ ಬೇರೆ ತೋರ್ಪಂತೆ

|| 4.21 ||

ಅಂಶಿಯಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಶ ಐಕ್ಯವು
ಅಂಶ ಸಮುಹವು ಎಯ್ದುತೋರ್ಪುದು
ಸಂಶಯವೇನಿದರಲ್ಲಿ ತೆನೆಯೊಳು ಕಾಳ್ಗಲಿದ್ದಂತೆ |
ಭ್ರಂಶರಾಗದೆ ಸುಮತಗಳಾನು ಪ್ರ-
ಸಂಶಮಾಳ್ಳ ಸುಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿ-
ಸ್ಸಂಶಯಾತ್ಮಕರಾಗಿ ಮನದೃಢ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದು

|| 4.22 ||

ಬಿಂಬಹರಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಜೀವರು
ಬಿಂಬನೆ ತಾ ಮೂಲಕಾರಣ
ಇಂಬುಯೆನಿಪ ಸ್ವರೂಪದೇಹೋಪಾಧಿಯೆನಿಸುದು |
ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದ ಭಾವ ತಿಳಿಯದೆ
ಶುಂಭರಾದರು ದ್ವಿಜರು ಕೆಲವರು
ಗುಂಭವಾಗಿದರರ್ಥಯಿರುವುದು ಪರಮಗೋಪಿತವು

|| 4.23 ||

ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ಆತ್ಮರೂಪವೆ
ನಿತ್ಯವಾದ ಉಪಾಧಿಯೆನಿಸುದು
ವೃತ್ತಯವು ಏನಿಲ್ಲ ನೋಡಲು ಗೊತ್ತು ತಿಳಿಯದಲೆ |
ವೃತ್ತಯಾರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸದೆ
ಸತ್ಯವದದು ತಿಳಿಯಲಾಹರಿ
ಭೃತ್ಯರಾಗ್ರಣಿಯಾಗಿ ಪರಮಸುಖವೆಯ್ದು ಮೋದಿಪನು

|| 4.24 ||

ಅಂತರಾತ್ಮನು ಸಕಲಜೀವರ
ಅಂತರಂಗ ಸ್ವರೂಪದೇಹದಿ
ನಿಂತು ತಾ ಸರ್ವಾಂಗ ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಇರುತಿಪ್ಪ |
ಸಂತತದಿ ತಾನಂದರೂಪನ
ನಂತಜೀವಸ್ವರೂಪ ಬಹಿರದಿ
ನಿಂತು ಸದ್ವಿಜ್ಞಾನರೂಪದಿ ಆತ್ಮನೆನಿಸಿಪ್ಪ

|| 4.25 ||

ಈತನಂತಾನಂತರೂಪದಿ
ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ದಾಸಜನರಿಗೆ
ನೀತ ಫಲಗಳ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ತಾನೆ ಕೊಡುತಿಹನು |
ಜಾತಸೂರ್ಯಾನಂತನಿಭನಿಜ
ಜ್ಯೋತಿಮಯ ಸುತೇಜೋಮೂರುತಿ
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನು ತಾನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ

|| 4.26 ||

ಕನ್ನಡ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು

5. ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವುದು

ಭೇದಪಂಚಕ ತಾರತಮ್ಯವ
ನಾದಿಕಾಲದಿ ಸಿದ್ಧವೆನ್ನುವ
ಮೋದತೀರ್ಥರ ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಮವ ಪೇಳ್ವ ಬುಧಜನಕೆ |
ಭೇದಜೀವನಿಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥವ
ಸಾದರದಿ ತಾ ರಚಿಸಿ ಲೋಕದಿ
ವಾದದಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂಘವ ಜಯಿಸಿ ರಾಜಿಸಿದ

|| 5.1 ||

ತರ್ಕತಾಂಡವ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ವಿ
ತರ್ಕವಾದಿಯ ಮುರಿದು ಪರಗತಿ
ಕರ್ಕಶಾಗಿಹ ನ್ಯಾಯವೆನಿಪಾಮೃತವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ |
ಶರ್ಕರಾಕ್ಷಗಿ ಗಹನಚಂದ್ರಿಕೆ
ಯರ್ಕನಂದದಿ ತಿಮಿರಹರದೇ
ವರ್ಕರಲ್ಲದೆ ಕೃತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು ನರರು ಆಗುವರೆ

|| 5.2 ||

ದಶಮತೀಕೃತಶಾಸ್ತ್ರಭಾವವ
ವಿಶದಮಾಡುವ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ
ಮಸೆದ ಅಸಿತರ ಮಾಡಿ ಪರಮತ ನಾಶಗೈಯುತಲಿ |
ಅಸಮ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿ ತಾ ಈ
ವಸುಧಿಮಂಡಲಮಧ್ಯಪೂರ್ಣಿಮ
ಶಶಿಯ ತೆರದಲಿ ಪೂರ್ಣಕಳೆಯು ತಾನಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದ

|| 5.3 ||

ತಂತ್ರಸಾರದಿ ಪೇಳ್ವ ಸುಮಹಾ
ಮಂತ್ರಸಂಘವ ಶಿಷ್ಯಜನಕೆ
ಮಂತ್ರಮರ್ಮವ ತಿಳಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ |
ಅಂತವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಕೋಶದ
ತಂತ್ರಮಾಡುವ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ವ
ತಂತ್ರ ಶ್ರೀಹರಿಪಾದಪಂಕಜಭಜನೆ ಪರನಾದ

|| 5.4 ||

ಪದಸುಳಾದಿಗಳಿಂದ ಹರಿಗುಣ
ಮುದದಿ ಪೇಳುತ ಮುದ್ರಿಕೆಲ್ಲದೆ
ಹೃದಯದಲಿ ತಾ ಚಿಂತೆಗೈತಿರಲಾಗ ಮುನಿರಾಯಾ
ಒದಗಿ ಪೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಪ್ನದಿ
ಬದಲು ಯಾವುದು ನಿನಗೆಯಿಲ್ಲವೋ
ಯದುವರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಮವೆ ನಿನಗೆ ಮುದ್ರಿಕೆಯೋ

|| 5.5 ||

ಒಂದು ದಿನದಲಿ ವಿಪ್ರನೋರ್ವನು
ಬಂದು ವ್ಯಾಸರ ಪಾದಕಮಲಕೆ
ವಂದಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿದ ಎನಗೆ ಉಪದೇಶ |
ಇಂದು ಮಾಡಿರಿ ಎನಗೆ ಪರಗತಿ
ಪೊಂದೊ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಸಲಹಿರಿ
ಮಂದಮತಿ ನಾನಯ್ಯ ಗುರುವರ ಕರುಣಸಾಗರನೆ

|| 5.6 ||

ಕ್ಷೋಣಿತಳದಲಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ
ಕಾಣಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಚಾರಗೆ
ಕೋಣನೆಂಬುವ ನಾಮಮಂತ್ರವ ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿದನು |
ಮಾಣದಲೆ ತಾ ನಿತ್ಯ ಜಲಧರ
ಕೋಣಕೋಣವು ಎಂದು ಜಪಿಸಿದ
ವಾಣಿಸಿದ್ಧಿಯಯ್ಯೆದು ಕಾಲನ ಕೋಣ ಕಂಗೊಳಿಸೆ

|| 5.7 ||

ಕೆತ್ತಕತ್ತಲುಮೊತ್ತವೋ ಬಲ
ವತ್ತರಾಂ ಜನರಾಶಿಯೋ ನಗ
ಕುತ್ತುಮೊತ್ತಮ ನೀಲ ಪರ್ವತವೇನೋ ಪೇಳ್ವರಿಗೆ |
ಚಿತ್ತತೋಚದ ತೆರದಿ ಕಾಲನ
ಮತ್ತವಾಗಿಹ ಕೋಣ ಶೀಘ್ರದಿ
ಅತ್ತಲಿಂದಲಿ ಬಂದು ದೂತನ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣೆಸೆಯೆ

|| 5.8 ||

ದಂಡಧರನಾ ಕೋಣ ಕಣ್ಣಿಲಿ
ಕಂಡು ಪಾರ್ವನು ಮನದಿ ಭೀತಿಯ
ಗೊಂಡು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತೀಪರಿ ಶ್ರಮವನ್ನೆದಿದನು |
ಚಂಡಕೋಪವ ತಾಳಿ ಮಹಿಷವು
ಪುಂಡ ಎನ್ನನು ಕರೆದ ಕಾರಣ
ಖಂಡಿತೀಗಲೆ ಪೇಳೋ ನಿನ ಮನೋಬಯಕೆ ಪೂರ್ತಿಸುವೆ

|| 5.9 ||

ದ್ವಿಜಲುಲಾಯದ ವಚನಲಾಲಿಸಿ
ತ್ಯಜಿಸಿ ತಪವನು ತ್ವರದಿ ಬಂದು
ನಿಜಗುರುತ್ವಮರಾದ ವ್ಯಾಸರ ನಮಿಸಿ ತಾ ನುಡಿದ
ದ್ವಿಜನೆ ಪೇಳೆಲೊ ಮಹಿಷಪತಿಗೇ
ದ್ವಿಜವರೂಢನ ಪಾದಪಂಕಜ
ಭಜನೆಗನುಕೂಲವಾದ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡು ನೀಯೆಂದು

|| 5.10 ||

ಕರೆಯ ಒಳಗಿಹುದೊಂದು ಉರು ಶಿಲೆ
ನರರಿಗಸದಳವೆನಿಸುತಿರ್ಪುದು
ಕರೆದು ಕೋಣಕೆ ಪೇಳಿ ಶಿಲೆಯನು ತೆಗೆಸು ತ್ವರದಿಂದ |
ಗುರುಗಳಾಡಿದ ವಚನ ಶಿರದಲಿ
ಧರಿಸಿ ದ್ವಿಜ ತಾ ಬಂದು ಕೋಣಕೆ
ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುಗಳೋಕ್ತಿಯ ನೀನೆ ಮಾಡೆಂದಾ

|| 5.11 ||

ಪೇಳಿದಾ ದ್ವಿಜವರನ ವಚನವ
ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಶಿಲೆಯು ತಾನೂ
ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟಿತು ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ಏನು ಅಚ್ಚರವೋ |
ಕೇಳು ದ್ವಿಜವರ ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಯವ
ಪೇಳು ಮಾಡುವೆ ನೀನೆ ಕರೆಯಲು
ವ್ಯಾಳದಲಿ ನಾ ಬಂದು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ತಾ ನುಡಿದು

|| 5.12 ||

ನುಡಿಯಲಾ ಯಮರಾಯ ಕೋಣವು
ಬಡವ ದ್ವಿಜನಿಗೆ ಮುನಿಯು ಒಲಿದೂ
ಮಡದಿ-ಮಕ್ಕಳು-ವೃತ್ತಿ-ಕ್ಷೇತ್ರವು-ಕನಕ-ಮನಿ-ಧನವು |
ದೃಢ-ಸುಭಕುತಿ-ಜ್ಞಾನವಿತ್ತೂ
ಪೊಡವಿತಳದಲಿ ಪೊರೆದು ಹರಿಪದ
ಜಡಜಯುಗದಲಿ ಮನವನಿತ್ತೂ ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ

|| 5.13 ||

ಏನು ಮಹಿಮೆಯೋ ವ್ಯಾಸರಾಯರ
ಏನು ಪುಣ್ಯದ ಪ್ರಭವೋ ಲೋಕದಿ
ಏನು ಪೂಜ್ಯನೋ ಆವ ದೇವ ಸ್ವಭಾವ ಸಂಭವನೋ |
ಏನು ಪೂರ್ವದ ತಪದ ಫಲವೋ
ಏನು ಹರಿಪದಪೂಜಫಲವೋ
ಏನು ದೈವವೋ ಇವರ ಕರುಣದಿ ಜಗಕೆ ಅಖಿಳಾರ್ಥ

|| 5.14 ||

ಇಂದ್ರ ತಾನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲಿ
ಚಂದ್ರ ತಾ ಕಳೆ ಪೂರ್ತಿಯಿಂದಾ ದಿ
ನೇಂದ್ರ ತಾ ನಿರ್ದೋಷತನದಲಿ ಮೆರೆವನೀ ತೆರದಿ |
ಮಂದ್ರಗಿರಿಧರ ಹರಿಯ ಕರಣವು
ಸಾಂದ್ರವಾದುದರಿಂದ ತಾನೆ ಯ
ತೀಂದ್ರ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧವಾಗಿಹುದೆಂದು ಜನಹೊಗಳೆ

|| 5.15 ||

ವ್ಯಾಸಸಾಗರವೆಂಬ ವಿಮಲ ಜ
ಲಾಶಯವ ತಾ ಮಾಡಿ ದಿನ ದಿನ
ಕೀಶನಾಥನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ ದೇಶದಲಿ ಮೆರೆವಾ |
ಶೇಷಗಿರಿಯನು ಸಾರ್ಧ ವೇಂಕಟ
ಈಶಪೂರ್ತಿಯ ಪೂಜೆ ಸೇವೆಯ
ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗೈದು ದ್ವಾದಶ ವರುಷ ಬಿಡದಂತೆ

|| 5.16 ||

ಇಳಿದು ಗಿರಿಯನು ಧರಣಿ ತಳದಲಿ
ಮಲವು ಮೂತ್ರವು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೂ
ಜಲದಿ ಸ್ನಾನವು ಗೈದು ಪಾಠವ ಪೇಳಿ ಹರಿಪೂಜಾ |
ಇಳೆಯ ಸುರವರ ಸಂಘಮಧ್ಯದಿ
ಬೆಳಗುತಿಪ್ಪನು ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೂ
ಕಳೆಗಳಿಂದಲಿ ಪೂರ್ಣಚಂದಿರ ನಭದಿ ತೋರ್ಪಂತೆ

|| 5.17 ||

ತಿರುಪತೀಶನ ಕರುಣ ಪಡೆದೀ
ಧರೆಯ ಮಂಡಲ ಸುತ್ತುತ್ತಾಗಲೆ
ಧುರಧಿ ಮೆರೆವಾ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಸಲಹಿ ಮುದವಿತ್ತ |
ಧರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶಿಯೆನಿಸುವ
ಪರಮಪಾವನ ಪಂಪಕ್ಷೇತ್ರಕೆ
ಸುರವರೇಶನ ದಿಗ್ವಿಭಾಗದಲಿರುವ ಗಿರಿತಟದಿ

|| 5.18 ||

ಮೆರೆವ ಚಕ್ರಸುತೀರ್ಥ ತೀರದಿ
ಇರುವ ರಘುಕುಲ ರಾಮದೇವನು
ಪರಮಸುಂದರ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವರ್ತಿಯೆನಿಸಿಪ್ಪ |
ತರುಣ ನಾರಾಯಣನ ಮೂರುತಿ
ಗಿರಿಯೊಳಿಪ್ಪನು ರಂಗನಾಥನು
ವರಹದೇವನು ಪೂರ್ವಭಾಗದಿ ಇರುವನಾ ಸ್ಥಳದಿ

|| 5.19 ||

ಹರಿಯು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಲದಲಿರುತಿಹ
ಹರಿಯು ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲವೋ
ಹರಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮುಖ್ಯಮಾಳ್ವುದು ಎನುತ ಯತಿನಾಥ |
ಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಮರುತರೂಪವ
ನಿರಿಸಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪರಿಪರಿ
ಸುರಸ-ಪಕ್ಷ-ಸುಭಕ್ಷ್ಯ-ಭೋಜನ-ಕನಕ-ದಕ್ಷಿಣವಾ

|| 5.20 ||

ಧರಣಿಸುರಗಣಕಿತ್ತು ಗುರುವರ
ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲು
ಬರುತ ಮರುದಿನ ನೋಡೆ ಕಪಿವರ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣದಲೆ |
ಭರದಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸಂಯಮಿ
ವರನು ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸೀಪರಿ
ಮರಳಿ ಪ್ರಾಣನ ಸ್ಥಾಪಿಸೀತೆರೆ ಯಂತ್ರ ಬಂಧಿಸಿದ

|| 5.21 ||

ಕೋಣ ಷಟ್ಪದ ಮಧ್ಯ ಮುಖ್ಯ
ಪ್ರಾಣದೇವನ ನಿಲಿಸಿ ವಲಯದಿ
ಮಾಣದಲೆ ಕಪಿ ಕಟಕ ಬಂಧಿಸಿ ಬೀಜ ವರಣಗಳ |
ಜಾಣತನದಲಿ ಬರೆದು ತ್ರಿಜಗ
ತ್ರಾಣನಲ್ಲೇ ನಿಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ
ಕ್ಷೋಣಿತಳದಲಿ ಕರೆದ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರ ನಾಮದಲಿ

|| 5.22 ||

ದಿನದಿ ಚಕ್ರ ಸುತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನವ
ಇನನ ಉದಯದಿ ಮಾಡಿ ಅಹ್ನಿಕ
ಮನದಿ ಬಿಂಬನ ಪೂಜೆಗೋಸುಗ ಪಿರಿಯ ಗುಂಡೇರಿ |
ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕ ಆಸನೋಪರಿ
ಮನಸು ಪೂರ್ವಕ ಕುಳಿತು ಹರಿಪದ
ವನಜ ಭಜಿಸುತ ದಿನದಿ ಸಾಧನ ಘನವು ಮಾಡಿದನು

|| 5.23 ||

ಈ ತೆರದಿ ಶಿರಿವ್ಯಾಸಮುನಿಯೂ
ವಾತದೇವನ ಭಜಿಸುತಿರಲಾ
ಭೂತಕಾಲದಲಿಂದ ಚಕ್ರಸುತೀರ್ಥದೊಳಗಿಪ್ಪ |
ನೀತ ಸಿರಿಗುರು ಮಧ್ವರಾಯನ
ಈತ ಮೇಲಕೆ ತಂದು ಪೂಜಿಸಿ
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಗಾದ

|| 5.24 ||

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ 5ನೆ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು

6. ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವುದು |

ನತಿಪಾನತತಿಗಮರಪಾದಪ
ನುತಿಪಜನಸುರಧೇನು ಕಾಮಿತ
ಸತತ ನೀಡುತ ಧರಣಿಸುರವರನಿಕರಪರಿಪಾಲ |
ಪ್ರತಿಯಕಾಣೆನೊ ವ್ರತಿಗಳರಸನೆ
ನತಿಪೆ ತವಪದ ಕಮಲಯುಗ್ಮಕೆ
ತುತಿಪೆ ಎನ್ನನು ಪೊರೆಯೊ ಗುರುವರ ಪತಿತ ಪಾವನನೆ

|| 6.1 ||

ಆವ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಹರಿ
ಶೇವಕಾಗ್ರಣಿ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೂ
ಕಾಮನಯ್ಯನ ಸತತ ಭಜಿಸುತ ವಾಸಮಾಡಿರಲು |
ದೇವವರ್ಯರೆ ಒಂದು ರೂಪದಿ
ತಾವೆ ಭೂತಳದಲಿ ಜನಿಸುತ
ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರರುಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆದರಾ ಸ್ಥಳದಿ

|| 6.2 ||

ನಾರದೆ ತಾ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
ಸೂರಿತನಯನೆ ಕನಕ ತಾ ಜಂ
ಭಾರಿಯೇ ವೈಕುಂಠದಾಸರು ವ್ಯಾಸ ಪ್ರಹ್ಲಾದ
ಈರು ಎರಡೀ ಜನರು ಸರ್ವದ
ಮಾರನಯ್ಯನ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು
ಸೇರಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಪಂಪಾ ನಾಕಕಿನ್ನಧಿಕ

|| 6.3 ||

ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಮಠದ ಮಧ್ಯದಿ
ವಾಸಮಾಡಲು ಸಕಲದ್ವಿಜರೂ
ದಾಸರಾಗಿಹ ಸರ್ವರಿಂದಲಿ ಸಭೆಯು ಶೋಭಿಸಿತು |
ವಾಸವನ ಶುಭ ಸಭೆಯೋ ಮೇಣ್ ಕಮ-
ಲಾಸನನ ಸಿರಿವೈಜಯಂತಿಯೋ
ಭಾಷಿಸುವರಿಗೆ ತೋರದಂದದಿ ಸಭೆಯು ತಾನೊಪ್ಪೆ

|| 6.4 ||

ಪಂಪಕ್ಷೇತ್ರವು ದಾಸವರ್ಯರ
ಗುಂಪಿನಿಂದ ಸಮೇತವಾಗೀ
ಶಂಘಲಾಪುರದಂತೆ ತೋರ್ಪುದು ಸುಜನಮಂಡಲಕೆ |
ತಂಪು ತುಂಗಾನದಿಯ ವನ ತಾ
ಸೊಂಪಿನಿಂದಲಿ ಸರ್ವಜನಮನ
ಕಿಂಪುಗಾಣಿಸಿ ಸರ್ವಸಂಪದದಿಂದ ಶೋಭಿಪುದು

|| 6.5 ||

ಒಂದು ದಿನದಲಿ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಯು ಪು
ರಂದರಾರ್ಯರು ಒಂದುಗೂಡೀ
ಬಂದು ಸೇರ್ದರು ಸುಖವನುಣಲು ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ |
ಮಂದಿರಕೆ ಬಲಸಾರೆಯಿರುತಿಹ
ದೊಂದು ಸುಂದರ ಪುಲಿನಮಧ್ಯದಿ
ಅಂದು ಹರಿಯಪರೋಕ್ಷವಾರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದರು

|| 6.6 ||

ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಕುರುಬನೊಬ್ಬನು
ತಂದ ಕುರಿಗಳ ಬಿಟ್ಟುದೂರದಿ
ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಇವರ ಚರ್ಯವ ತವಕವಿಲ್ಲದಲೆ |
ಮಂದಹಾಸವು ಕೆಲವು ಕಾಲದಿ
ಮಂದರಾಗೊರು ಕೆಲವುಕಾಲದಿ
ಪೊಂದಿ ಇಬ್ಬರು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದದಿ ರೋದಿಪರೋ

|| 6.7 ||

ಬಿದ್ದು ಪುಲಿನದಿ ಪೊರಳಿ ಹೊರಳೊರು
ಎದ್ದು ಕುಣಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ಚೀರೊರು
ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣನ ತೋರಿ ತೋರುತ ತಾವು ಪಾಡುವರೋ |
ಶಿಧ್ಧಸಾಧನ ಕನಕ ಸಮಯಕೆ
ಇದ್ದರಿಲ್ಲೇ ಲಾಭವಾಗೊದು
ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನಕೆ ಪೋಗಿ ಆತನ ಕರಿವೊರಾರಿಲ್ಲಾ

|| 6.8 ||

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳುತ ನಿಂತ ಕುರುಬನು
ಎದ್ದು ಕನಕನ ಕರೆದು ತೋರುವೆ
ಇದ್ದ ಸ್ಥಳವನು ಪೇಳಿರೆಂದಾ ಮುನಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡಾ |
ಎದ್ದು ನಡಿದಾ ನದಿಯತೀರದ
ಲಿದ್ದ ಕನಕನ ಬೇಗ ಕರದೂ
ತಂದು ತೋರುತ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗೇ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿದನು

|| 6.9 ||

ದಾರಿ ಮಧ್ಯದಿ ತನಗೆ ಕನಕನು
ತೋರಿ ಪೇಳಿದ ತೆರದಿ ಕುರುಬನು
ಸಾರೆಗರೆದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಲಾಭ ಕೊಡಿರೆಂದು |
ಧೀರ ಮುನಿವರ ದಾಸವರರೆ ವಿ
ಚಾರ ಮಾಡಿರಿ ಏನು ನೀಡಲಿ
ತೋರವಲ್ಲದು ಪರಿಯನೀವೇ ಪೇಳಿರೆಮಗೆಂದು

|| 6.10 ||

ಕನಕ ಪೇಳಿದ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವು
ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕೊಡುವದವಗೇ
ಅನುಜನಾತನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿವದು ಚಿಂತೆಯಾಕದಕೆ |
ಎನಲು ಮುನಿವರ ಮನದಿ ತಿಳಿದೂ
ಜನಿತವಾದಾನಂದಲಾಭವ
ಮನಸುಪೂರ್ವಕಯಿತ್ತು ಕರುಣವ ಮಾಡಿ ತಾ ಪೊರೆದ

|| 6.11 ||

ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಾವಂಗಿಕರಿಸಲು
ಹೀನ ಕೆಲಸಗಳಾದ ಕಾಲಕು
ಏನು ಶ್ರಮವದರಿಂದ ಬಂದರು ಬಿಡದೆ ಪಾಲಿಪರು |
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಕಲಜನರಭಿ
ಮಾನಪೂರ್ವಕ ಪೊರೆದು ಭಕ್ತಿ
ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ಹರಿಯಲೋಕದಿ ಸುಖವ ಬಡಿಸುವರು

|| 6.12 ||

ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ತಾವಾ
ತೀರ್ಥ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡೊರಲ್ಲದೆ
ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನಗಳಿಂದಲವರಿಗೆ ಏನು ಫಲವಿಲ್ಲ |
ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಪಾದ ಮನದಲಿ
ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಭಜನೆಗೈದು ಕೃ
ತಾರ್ಥರಾಗೀ ಜಗದಿ ಚರಿಪರು ಸತತ ನಿರ್ಭಯದಿ

|| 6.13 ||

ಬುಧರ ದರುಶನದಿಂದ ಪಾತಕ
ಸದದು ಭಾಷಣದಿಂದ ಮುಕುತಿಯ
ಪದದ ದಾರಿಯ ತೋರಿ ಕೊಡುವರು ಸದನದೊಳಗಿರಲು |
ಒದಗಿಸುವರೂ ಭಾಗ್ಯ ಜನರಿಗೆ
ಮದವು ಏರಿದ ಗಜದ ತೆರದಲಿ
ಪದುಮನಾಭನ ದಾಸರವರಿಗಸಾಧ್ಯವೇನಿಹದೋ

|| 6.14 ||

ಯತಿಕುಲೋತ್ತಮ ವ್ಯಾಸರಾಯರ
ಮಿತಿಯೆ ಇಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲಿ
ಪತಿತ ಪಾಮರರೆಲ್ಲರು ಧೃತರಾದುದೇನರಿದು |
ಸತತ ಬಿಂಬೋಪಾಸನೋಚ್ಚಿತ
ವಿತತಜ್ಞಾನದ ವಿಭವದಿಂದಲಿ
ಪ್ರತಿಯು ಇಲ್ಲದೆ ತಾನು ರಾಜಿಪ ಸೂರ್ಯನಂದದಲಿ

|| 6.15 ||

ಮೋದತೀರ್ಥರ ಶಾಸ್ತ್ರಜಲಧಿಗೆ
ಮೋದದಾಯಕ ಸೋಮನೋಪರ
ವಾದಿವಾರಿಜ ಹಂಸ ಚಂದಿರ ಸ್ವಮತ ಸತ್ಕುಮುದ |
ಕಾದ ತಾ ನಿಜಸುಜನಕೈರವ
ಬೋಧಕರ ತಾ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ
ಪಾದಸೇವಕರೆನಿಪ ಸುಜನಚಕೋರಚಂದ್ರಮನೋ

|| 6.16 ||

ಹರಿಯ ರೂಪ ಸಮಾಧಿಯೋಗದಿ
ನಿರುತ ಕಾಣುತಲಿಪ್ಪ ಗುರುವರ
ಹೊರಗೆ ಕಾಣುವನೆಂಬ ಕಾರಣ ಕನಕನಿಗಿನಿತೆಂದಾ |
ಚರನ ತೆರದಲಿ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ
ತಿರುಗುತಿಪ್ಪನು ಸರ್ವಕಾಲದಿ
ಸಿರಿಯರಮಣನ ಎನಗೆ ತೋರಿಸು ಮರೆಯಬೇಡೆಂದಾ

|| 6.17 ||

ಅಂದ ಮುನಿವರ ವಚನ ಮನಸಿಗೆ
ತಂದು ಕನಕನು ಹರಿಗೆ ಪೇಳಿದ
ಒಂದು ಕಾಲದಿ ಮುನಿಗೆ ದರುಶನ ನೀಡು ಜಗದೀಶಾ |
ಇಂದಿರಾಪತಿ ಕೇಳಿ ವಚನವ
ಮಂದಹಾಸವ ಮಾಡಿ ನುಡಿದನು
ಬಂದು ಶ್ವಾನಸ್ವರೂಪದಿಂದಲಿ ಮುನಿಗೆ ತೋರುವೆನು

|| 6.18 ||

ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ ಗುರುವರ
ಸಾವಧಾನದಿ ಭಕ್ತ್ಯ-ಭೋಜ್ಯವ
ಕಾಮನಯ್ಯಗೆ ನೀಡೊಕಾಲದಿ ಶ್ವಾನ ಬರಲಾಗ |
ಕೋವಿದಾಗ್ರಣ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯು
ಭಾವಿಶ್ಯಾಗಲೆ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ
ದೇವದೇವನೆ ಈ ವಿಧಾನದಿ ತೋರ್ದ ತನಗೆಂದೂ

|| 6.19 ||

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ಕಂಡು ಮುನಿವರ
ಛೇದನೆದುಕುಲತಿಲಕ ಕೃಷ್ಣನ
ಬಿಟ್ಟು ತಾ ಜಡಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಶುನಕದರ್ಚನೆಯಾ |
ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿದ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ
ಕೊಟ್ಟು ತಾ ನೈವೇದ್ಯ ತ್ವರದಲಿ
ತಟ್ಟಮಂಗಳದಾರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಶಿರದಿ ನಮಿಸಿದನು

|| 6.20 ||

ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜವರದನು ನೋಡೀ
ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಚರ್ಯೆ ಯತಿವರ
ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಡಿಯು ಮೈಲಿಗೆಯು |
ಇಲ್ಲದಾಯಿತು ನಾಯಿಪೂಜೆಯು
ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಮತವು ಎನಿಪುದು
ಮಿಲ್ಲ ಕನಕನ ಮಾತಿಗೀಯತಿ ಮರಳುಗೊಂಡಿಹನು

|| 6.21 ||

ಈ ತೆರದಿ ತಾವೆಲ್ಲ ವಿಬುಧರು
ಮಾತನಾಡಿದರೆಂಬೊ ವಾರ್ತೆಯ
ದೂತ ಪರಿಮುಖದಿಂದ ಕೇಳೀ ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯಾ |
ನೀತವಾದಪರೋಕ್ಷದಿಂದಲಿ
ಜಾತಜ್ಞಾನದಿ ಹರಿಯರೂಪವ
ಸೋತ್ತಮಾದ್ವಿಜರೊಳಗೆ ಓರ್ವಗೆ ತೋರಿ ಮೋದಿಸಿದ

|| 6.22 ||

ಸರ್ವಜನರಿಗೆ ಸಮ್ಮತಾಯಿತು
ಗುರುವರೇಣ್ಯನ ಮಹಿಮೆ ಪೊಗಳುತ
ಉರ್ವಿತಳದಲಿ ಖ್ಯಾತಿ ಮಾಡ್ದರು ಸರ್ವಸಜ್ಜನರು |
ಶರ್ವನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ
ಪರ್ವಕಾಲದಿ ವಿಪ್ರಪುತ್ರನ
ದ್ರವಿಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಲಾಕ್ಷಣ ಮೃತಿಯನ್ನೈದಿದನು

|| 6.23 ||

ಮೃತಿಯನ್ನೈದಿದ ವಿಪ್ರಪುತ್ರನ
ಮೃತಿಯ ತಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಶೀಘ್ರದಿ
ಪಿತಗೆ ನೀಡಿದ ಸರ್ವಜನರೂ ನೋಡುತಿರಲಾಗಾ |
ವ್ರತಿವರೋತ್ತಮ ಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಾ
ಗತುಳವೆನುತಲಿ ಮುನಿಯ ಗುಣಗಳ
ತುತಿಸಿ ಪೊಗಳುತ ಪಾದಕಮಲಕೆ ನಮನ ಮಾಡಿದರು

|| 6.24 ||

ವಿದ್ಯರಣ್ಯನ ವಾದದಲಿ ತಾ
ಗೆದ್ದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ
ಶುದ್ಧ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಯಸತ್ಪ್ರಧಾನಾಮಸತ್ಕೃತಿಗೆ |
ಎದ್ದು ತೋರುವ ಚಂದ್ರಿಕಾಭಿದ
ಮುದ್ದುಟಿಪ್ಪಣಿ ಸಹಿತ ಪಾಠವ
ಮಧ್ವರಾಯರ ಬಳಿಯೆ ಪೇಳುತಲಿದ್ದನಾಸ್ಥಳದಿ

|| 6.25 ||

ಮತ್ತೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ತಾ
ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯದಿ ಹರಿಯ ಭಜಿಸುತ
ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರದಿ ಕೃತ್ಯ ತಾ ಮಾಡಿ |
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೆನಿಸ್ಥಾನವು
ಹತ್ತಲಿಹ ಗಜಗಹ್ವರಾಭಿದಾ

ಎತ್ತ ನೋಡಲು ತುಂಗನದಿಯುಂಟದರ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಚಂದ ಇಪ್ಪದು ನೋಡಿ ಮುನಿವರ
ಬಂದು ತುಂಗಾ ನದಿಯ ಜಲದಲಿ
ಮಿಂದು ಪುಂಡ್ರವ ಧರಿಸಿ ಜಪತಪನೇಮ ಕರ್ಮಗಳಾ |
ಒಂದು ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿ ಹೃದಯದಿ
ಇಂದಿರೇಶನ ಪೂಜೆಗೈದು

|| 6.26 ||

ಪೊಂದಿಶ್ಯಾತನ ಪದದಿ ಮನವನು ಸಾರ್ಥವೈಕುಂಠ
ಇಂದಿಗಿರುತಿಹವಲ್ಲಿ ಶುಭ ನವ
ಭಂದ ಬೃಂದಾವನಗಳೊಳಗೇ
ಸುಂದರಾತ್ಮಕವಾದ ವೃಂದಾವನದಿ ಮುನಿರಾಯಾ |
ಪೊಂದಿ ಇಪ್ಪನು ಸತತ ತನ್ನನು
ವಂದಿಸೀಪರಿ ಭಜಿಪ ಜನರಿಗೆ

|| 6.27 ||

ಕುಂದದಲೆ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಕೊಡುತಲಿ ಇಪ್ಪ ನಮ್ಮಪ್ಪ
ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಮಹಿಮೆ ದಿನದಿನ
ಬ್ಯಾಸರಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಪ ಜನರಿಗೆ
ಕ್ಷೇಶ-ದೇಹಾಯಾಸ-ಘನತರ ದೋಷ-ಸಮನಿಸವು |
ವಾಸುದೇವನ ಕರುಣವವನಲಿ
ಸೂಸಿ ತುಳಕೊದು ಸಂಶಯಾತಕೆ
ಕೀಶ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನು ಪ್ರೀತನಾಗುವನು

|| 6.28 ||

|| 6.29 ||

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ 6ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವದು ||

ಜಯ ಜಯತು ಗುರುರಾಯ ಶುಭಕರ
ಜಯ ಜಯತು ಕವಿಗೇಯ ಸುಂದರ
ಜಯ ಜಯತು ಘನಬೋಧ ಗುಣಗಣಪೂರ್ಣಗಂಭೀರ
ಜಯ ಜಯತು ಭಕ್ತಾಲಿಪಾಲಕ
ಜಯ ಜಯತು ಭಕ್ತೇಷ್ಟದಾಯಕ
ಜಯ ಜಯತು ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರನೆ ಪಾಹಿಮಾಂ ಸತತ

|| 7.1 ||

ಆದಿಯಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾಮಕ
ನಾದತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಾದ ದ್ವಾಪರಯುಗದಿ ಬಲ ಬಾಹ್ಲೀಕ ನಾಮದಲಿ
ಯಾದವೇಶನ ಭಜಿಸಿ ಕಲಿಯುಗ
ಪಾದದೊಳು ತಾ ಎರಡು ಜನ್ಮವ
ಸಾದರದಿ ತಾ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆದನು ದೇವಗುರುರಾಯ

|| 7.2 ||

ಸಾರ ಸುಂದರಕಾಯ ಸುಗಣೋ
ದಾರ ಶುಭತಮ ಸ್ವೀಯ ಮಹಿಮಾ
ಪಾರಕವಿನುತ ಖ್ಯಾತ ನಿರ್ಜಿತದೋಷ ಹರಿತೋಷ
ಧಾರುಣೀಸುರ ಕುಮುದಚಂದಿರ
ಘೋರಪಾತಕ ತಿಮಿರದಿನಕರ
ಧೀರಮಧ್ವಮತಾಬ್ಜ ಭಾಸ್ಕರನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಪನು

|| 7.3 ||

ಸೂರಿಜನಹೃದಯಾಬ್ಜ ಮಂದಿರ
ಹೀರ-ಹಾರ-ವಿಭೂಷಿತಾಂಗನು
ಚಾರು-ರತ್ನ-ಕಿರೀಟಕುಂಡಲ-ರತ್ನಮಾಲೆಗಳು
ವಾರಿಜಾಕ್ಷೀ ಮಣಿಯು ತುಲಸೀ
ಸಾರಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿ ಯತಿವರ
ತೋರುತಿಪ್ಪನು ಬಾಲಸೂರ್ಯನ ತೆರದಿ ಲೋಕದಲಿ

|| 7.4 ||

ಚಾರುತರ ಕೌಪೀನ ಪಾದುಕ
ಧಾರಿ ದಂಡ ಕಮಂಡು ಲಾಂಚಿತ
ಸಾರ ದ್ವಾದಶ ಪುಂಡ್ರ ಮುದ್ರೆಗಳಿಂದ ಚಿಹ್ನಿತನು
ಸಾರಿದವರಘ ತರಿದು ಸುಖಫಲ
ಸೂರಿ ಕೊಡುತಲಿ ಸರ್ವಕಾಲದಿ
ಧಾರುಣೀ ತಳದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿ ಮೆರೆದ ಗುರುರಾಯ

॥ 7.5 ॥

ಮತಿಮತಾಂವರ ರಾಘವೇಂದ್ರನು
ಮಿತಿಯುಯಿಲ್ಲದೆ ಮಹಿಮೆ ಜನರಿಗೆ
ಸತತ ತೋರುತ ಪೊರೆಯುತಿರುವನು ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರ
ಸತಿಸುತಾದಿ ಸುಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದ
ಮತಿಯು ಜ್ಞಾನ ಸುಭಕ್ತಿ ದಿನದಿನ
ವಿತತವಾಗಿತ್ತಖಿಲ ಜನರನು ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುತಲಿ

॥ 7.6 ॥

ಸುರರನದಿಯಿಂದದಲಿ ಪಾಪವ
ತರಿವನರ್ಕನ ತೆರದಿ ಕತ್ತಲೆ
ಶರಧಿತನಯನ ತೆರದಿ ತಾಪವ ಕಳೆದು ಸುಖವೀವ
ಸರಿಯುಗಾಣೆನು ಇವರ ಚರ್ಯಕೆ
ಹರಿಯು ತಾನೇ ಸಿರಿಯ ಸಹಿತದಿ
ಇರುವ ತಾನಾನಂದ ಮುನಿವರ ಸಕಲಸುರಸಹಿತ

॥ 7.7 ॥

ಇನಿತೆ ಮೊದಲಾದಮಿತ ಗುಣಗಣ
ವನಧಿಯೆನಿಸುತಲವನಿತಳದಲಿ
ಅನುಪಮೋಪವ ತಾನೆತನ್ನನು ನಂಬಿ ಭಜಿಪರಿಗೆ
ಕನಸಿಲಾದರು ಶ್ರಮವ ತೋರದೆ
ಮನದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸಿ ಕಾಯುವ
ತನುಸುಭಾಯದ ತೆರದಿ ತಿರುಗುವ ತನ್ನ ಜನರೊಡನೆ

॥ 7.8 ॥

ಏನು ಕರುಣೆಯೊ ಏನು ದಾತನೊ
ಏನು ಮಹಿಮೆಯೊ ಏನು ಶಕುತಿಯೊ
ಏನು ಇವರಲಿ ಹರಿಯ ಕರುಣವೊ ಏನು ತಪಬಲವೊ
ಏನು ಕೀರ್ತಿಯೊ ಜಗದಿ ಮೆರೆವದು
ಏನು ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೊ ಇವರನ
ಏನು ವರ್ಣಿಪೆ ಇವರ ಚರಿಯವನಾವ ಬಲ್ಲವನು

॥ 7.9 ॥

ಧರಣಿತಳದಲಿ ಮೆರೆವ ಗುರುವರ
ಚರಿಯ ತಿಳಿಯಲು ಸುರರೆ ಯೋಗ್ಯರು
ಅರಿಯರೆಂದಿಗು ನರರು ದುರಿಳರು ಪರಮ ಮೋಹಿತರು
ಮರುಳುಮಯ ಭವದಾಶ ಪಾಶದ
ಉರುಳು ಗಣ್ಣಿಗೆ ಶಿಲ್ಪಿ ಹಗಲೂ
ಇರುಳುಯನದಲೆ ಏಕವಾಗೀ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವರು

|| 7.10 ||

ಕರುಣವಾರಿಧಿ ಶರಣಾಪಾಲಕ
ತರುಣದಿನಕರನೆನಿಪ ಗುರುವರ
ಚರಣಸೇವಕಜನರ ಪಾಲಿಪ ಜನನಿ ತೆರದಂತೆ |
ಸುರರತರುವರದಂತೆ ಸಂತತ
ಮೊರೆದು ತನ್ನಯ ಭಕುತಜನರನು
ಧರಣಿಮಂಡಲದೊಳಗೆ ರಾಜಿಪ ನತಿಪಜನಭೂಪಾ

|| 7. 11 ||

ಏನು ಚೋದ್ಯವೋ ಕಲಿಯ ಯುಗದಲಿ
ಏನು ಈತನ ಪುಣ್ಯಬಲವೋ
ಏನು ಈತನ ವಶದಿ ಶ್ರೀಹರಿ ತಾನೆ ನಿಂತಿಹನೋ |
ಏನು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೋ ಈತನು
ಏನು ಭಕುತರಿಗಭಯದಾಯಕ
ಏನು ಈತನಮಹಿಮೆ ಲೋಕಕಗಮ್ಯವೆನಿಸಿಹುದೋ

|| 7.12 ||

ವಿಧಿಯು ಬರದಿಹ ಲಿಪಿಯ ಕಾರ್ಯವ
ಬದಲು ಮಾಡಲು ಶಕುತಿ ನಿನಗೇ
ಪದುಮನಾಭನು ದಯದಿ ತಾನೇಯಿತ್ತ ಕಾರಣದಿ |
ಸದಯ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದುಮವ
ಹೃದಯ ಮಧ್ಯದಿ ಭಜಿಪ ಶಕುತಿಯು
ಒದಗೀಸುವದುಯಂದು ನಿನ್ನನು ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆನು

|| 2.13 ||

ಘಟನವಾಗದ ಕಾರ್ಯಗಳ ನೀ
ಘಟನ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲಿ ನೀ
ಧಿಟನುಯೆನುತಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೋ ಕರುಣವಾರಿಧಿಯೇ |
ಶರದಿ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಸದಿಪ್ಪರಕ
ಶರವ ಕಳೆದತಿಹಿತದಿ ನಿನ್ನಯ
ಭಟರ ಕೋಟಿಗೆ ಘಟನಮಾಡುವದೇನು ಅಚ್ಚರವೋ

|| 7. 14 ||

ನಿನ್ನ ಕರುಣಕೆ ಎಣೆಯಗಾಣೆನೊ
ನಿನ್ನ ಶಕುತಿಗೆ ನಮನ ಮಾಡುವೆ
ನಿನ್ನ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲಿ ನೋಡೋ ಗುರುರಾಯ |
ನಿನ್ನ ಪದಯುಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದ
ಎನ್ನ ಮನವನು ನಿಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸೊ
ನಿನ್ನ ಜನ್ಯನು ನಾನು ಎನ್ನಯ ಜನಕ ನೀನಲ್ಲೆ

|| 7.15 ||

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗ-
ಳೊಂದು ತಿಳಿಯದು ಪೇಳೋ ಶಕುತಿಯು
ಎಂದಿಗಾದರೂ ಪುಟ್ಟಲಾರದು ಮನುಜರಾಧಮಗೇ |
ಇಂದು ಮಹಿಮವ ತೋರಿ ಭಕುತರ
ವೃಂದ ಮೋದದಿ ಪಾಡಿ ಕುಣಿವದು
ನಂದಸಾಗರಮಗ್ನವಾದುದ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸುವೆನು

|| 7.16 ||

ವ್ಯಾಸಮುನಿಗುರುವರ್ಯ ಎನ್ನಯ
ಕ್ಷೇಶನಾಶನಮಾಡಿ ಕರುಣದಿ
ವಾಸುದೇವನ ಹೃದಯಸದನದಿ ತೋರಿ ಪೊರೆಯೆಂದೇ |
ವಾಸರವಾಸರದಲ್ಲಿ ತವಪದ
ಆಶೆಯಿಂದಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ವೆನು
ದಾಸನೆನಿಸೀ ಭವದ ಶ್ರಮಪರಿಹರಿಸೋ ಗುರುರಾಯ

|| 7.17 ||

ತತ್ಪಸಾರವ ತಿಳಿಸು ಭವದಿ ವಿ
ರಕ್ತಮತಿಯನುಯಿತ್ತು ತ್ವತ್ಪದ
ಸಕ್ತಚಿತ್ತನಮಾಡಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತನೆಂದೆನಿಸು |
ಕೆತ್ತವೋಲ್ ಮನ್ಮನದಿರುತಿಹ
ಕತ್ತಲೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ದಿನ ದಿನ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಜ್ಞಾನಭಕುತಿಯಿನ್ನು ಪೊರೆಯೆನ್ನ

|| 7.18 ||

ಪ್ರಣತಜನಮಂದಾರ ಕಾಮದ
ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ
ಗಣನಪೂರ್ವಕ ಮನದಿ ಸಂತತ ಭಜನೆಗೈವಂತೆ |
ಮಣಿಸು ಮನವನು ನಿನ್ನ ಪದದಲಿ
ಗುಣಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡೀ
ದಣಿಸು ನಿನ್ನವರೊಳಗೆ ಸಂತತ ಎಣಿಸೊ ಕರುಣಾಳೋ

|| 7.19 ||

ನಿನ್ನ ಕಥೆಗಳ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸೊ
ನಿನ್ನ ಗುಣಕೀರ್ತನೆಯ ಮಾಡಿಸೊ
ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯ ನೀಡು ಸಂತತ ನಿನ್ನ ಪದಸೇವಾ |
ನಿನ್ನ ಅರ್ಚನಗೈಸೊ ಗುರುವರ
ನಿನ್ನ ವಂದನೆಗೈಸೊ ದಾಸ್ಯವ
ನಿನ್ನ ಗೆಳೆತನ ನೀಡೊ ಯತಿವರ ಎನ್ನನರ್ಪಿಸುವೆ

|| 7.20 ||

ಅಮಿತ ಮಹಿಮನೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಕೆ
ನಮಿಪೆ ಮತ್ಕೃತ ದೋಷವೇಣಿಸದೆ
ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸೌಖ್ಯವನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೊ ಸುಮನಸೋತ್ತಮನೆ |
ಅಮರರರಿಯದಗಮ್ಯ ಮಹಿಮನೆ
ವಿಮಲ ಗುಣಮಯ ಪ್ರಬಲತಮ ನೀ
ನಮರತರು ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಸುರಧೇನು ನೀನಯ್ಯಾ

|| 7.21 ||

ಶಿರದಿ ನಮನವ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನು
ಕರದ ಸಂಪುಟ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಿ
ಮರೆಯದಲೆ ನಾ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ ಶರಣಪರಿಪಾಲ |
ಪರಮಕರುಣಿಯೆ ದ್ವಿಜಗೆ ಬಂದಿಹ
ಮರಣ ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖವ ನೀಡಿದೆ
ಅರಿಯಲೆಂದಿಗು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೊ ನಿನ್ನ ಮಹಮಹಿಮೆ

|| 7.22 ||

ಸಕಲ ಗುಣಗಣಪೂರ್ಣ ಭಕುತಗೆ
ಅಖಿಳಕಾಮಿತದಾತ ಸುಖಮಯ
ವಿಖನಸಾಂಡದಿ ಪ್ರಬಲತಮ ನೀನೆನಿಸಿ ನೆಲಿಸಿರ್ಪೆ |
ಲಕುಮಿರಮಣನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನೆ
ಭಕುತಕೈರವಸ್ತೋಮ ಚಂದಿರ
ಮುಕುತಿದಾಯಕ ಮೌನಿಕುಲಮಣಿ ನಮಿಪೆ ಸಲಹೆನ್ನಾ

|| 7.23 ||

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ
ಸ್ವಸ್ತಿ ಗುಣಗಣಸಾಂದ್ರಮೂರ್ತಿಗೆ
ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಯತಿನಾಥ ಲೋಕದಿ ಖ್ಯಾತ ಮಮನಾಥ |
ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ
ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಸರ್ವಜ್ಞತಮಗೇ
ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಸುರಧೇನು ಸುರತರು ನಮಿಪೆ ಭಕುತರಿಗೆ

|| 7.24 ||

ಖ್ಯಾತನಾದನು ಸಕಲಲೋಕಕ
ನಾಥಪಾಲಕನೆಂಬೊ ಬಿರುದನು
ಈತಸಂತತ ಪೊತ್ತುಮೆರೆವನು ಹರಿಯ ಕರುಣದಲಿ |
ಈತನೇ ಮಹದಾತ ಜಗದೊಳು
ಖ್ಯಾತ ಮಹಿಮನುಶರಣವತ್ಸಲ
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಸೇವಕಾಗ್ರಣಿಯೂ

॥ 7.25 ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯಪೇಳುವೆ

8. ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವದು ||

ಶರಣು ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜ ನಿನ್ನಯ
ಚರಣಕಮಲಕೆ ಮೊರೆಯ ಪೊಕ್ಕೆನು
ಕರುಣ ಎನ್ನೊಳಗಿರಿಸಿ ಪಾಲಿಸು ಕರುಣಸಾಗರನೆ |
ಕರುಣ ಮಾನಿಗಳಾದ ದಿವಿಜರು
ಶರಣು ಪೊಕ್ಕರುಪೊರೆಯರೆನ್ನನು
ಕರುಣನಿಧಿ ನೀನೆಂದು ಬೇಡಿದೆ ಶರಣವತ್ಸಲನೆ

|| 8.1 ||

ಪಾಹಿ ಪಂಕಜನಯನ ಪಾವನ
ಪಾಹಿ ಗುಣಗಣನಿಲಯ ಶುಭಕರ
ಪಾಹಿ ಪರಮೋದಾರ ಸಜ್ಜನಪಾಲ ಗಂಭೀರ |
ಪಾಹಿ ಚಾರುವಿಚಿತ್ರಚರ್ಯನೆ
ಪಾಹಿ ಕರ್ಮಂಧೀಶ ಸರ್ವದ
ಪಾಹಿ ಜ್ಞಾನ ಸುಭಕ್ತಿದಾಯಕ ಪಾಹಿ ಪರಮಾಪ

|| 8.2 ||

ಏನು ಬೇಡಲು ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೆ
ಹೀನಮನುಜರ ಕೇಳಲಾರೆನೊ
ದೀನ ಜನರುದ್ಧಾರಿ ಈಪ್ಪಿತದಾನಿ ನೀನೆಂದು |
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ
ನೀನೆ ಎನ್ನಭಿಮಾನರಕ್ಷಕ
ನಾನಾ ವಿಧವಿಧ ಕ್ಲೇಶಗಳಿನ್ನು ಬರಲೇನು

|| 8.3 ||

ಮುಗಿಲು ಪರಿಮಿತ ಕಲ್ಲುಮುರಿದೂ
ಹೆಗಲುಶಿರದಲಿ ಬೀಳಲೇನೂ
ಹಗಲಿರುಳು ಏಕಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮಳೆಯು ಬರಲೇನು |
ಜಗವನಾಳುವ ಧ್ವರಿಯು ಮುನಿದೂ
ನಿಗಡ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಲೇನೂ
ಮಿಗಿಲು ದುಃಖ ತರಂಗ ಥರಥರ ಮೀರಿ ಬರಲೇನು

|| 8.4 ||

ರಾಘವೇಂದ್ರನೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣದ-
ಮೋಘ ವೀಕ್ಷಣಲೇಶ ಎನ್ನಲಿ
ಯೋಗವಾದುದರಿಂಡ ಚಿಂತೆಯು ಯಾತಕಿನ್ನು |
ಯೋಗಿಕುಲ ಶಿರೋರತ್ನ ನೀನಿರೆ
ಜೋಗಿ ಮಾನವಗಣಗಳಿಂದೆನ
ಗಾಗ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳೇನುಯಿಲ್ಲವೋ ನೀನೆ ಸರ್ವಜ್ಞ

|| 8.5 ||

ಅಮರಶಕ್ತರಿ ಮನೆಯೊಳಿರುತಿರೆ
ಶ್ರಮದಿ ಗೋಮಯ ಪುಡುಕಿ ತರುವರೆ
ಅಮಲತರ ಸುರವೃಕ್ಷ ನೀನಿರೆ ತಿಂತ್ತಿಣೀ ಬಯಕೇ |
ಅಮಿತಮಹಿಮೋಪೇತ ನೀನಿರೆ
ಭ್ರಮಿತರಾಗಿಹ ನರರ ಬೇಡೊದ -
ಪ್ರಮಿತ ವಂದಿತಪಾದಯುಗಳನೆ ನಿನಗೆ ಸಮ್ಮತವೆ

|| 8.6 ||

ಭೂಪನಂದನನೆನಿಸಿ ತಾಕರ
ದೀಪದೇಣಿಗೆ ತಿರುಪೆ ಬೇಡ್ವರೆ
ಆ ಪಯೋನಿಧಿ ತಟದಿ ಸಂತತ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು |
ಕೂಪಜಲ ತಾ ಬಯಸುವಂದದಿ
ತಾಪ ಮೂರರ ಹಾರಿ ನೀನಿರೆ
ಈಪರೀಪರಿಯಿಂದ ಪರರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವದೆ

|| 8.7 ||

ಬಲ್ಲಿದರಿಗತಿ ಬಲ್ಲಿದನು ನೀ-
ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದವರೊಳಗೆ ತಿಳಿದವ-
ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನೊ ನಿನಗೆ ಸಮಸುರಸಂಘದೊಳಗಿನ್ನು
ಎಲ್ಲಕಾಲದಿ ಪ್ರಾಣಲಕುಮೀ
ನಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳು ನಿಂತು ಕಾರ್ಯಗ-
ಳೆಲ್ಲ ತಾನೇ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಯ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ

|| 8.8 ||

ಏನು ಪುಣ್ಯವೊ ನಿನ್ನ ವಶದಲಿ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಸತತಯಿಪ್ಪನು
ನೀನೆ ಲೋಕತ್ರಯದಿ ಧನ್ಯನು ಮಾನ್ಯ ಸುರರಿಂದ |
ದೀನರಾಗಿಹ ಭಕುತ ಜನರಿಗೆ
ನಾನಕಾಮಿತ ನೀಡಲೋಸುಗ
ತಾನೆ ಸರ್ವಸ್ಥಳದಿ ನಿಂತೂ ಕೊಡುವನಖಿಳಾರ್ಥ

|| 8.9 ||

ಕ್ಷಾಂತಿ ಗುಣದಲಿ ಶಿವನತೆರ ಶ್ರೀ-
ಕಾಂತ ಸೇವೆಗೆ ಬೊಮ್ಮ ಪೋಲುವ
ನಂತರಂಗಗಭೀರತನದಲಿ ಸಿಂಧು ಸಮನೆನಿಪ |
ದಾಂತ ಜನರಘಕುಲಕೆ ವರುಣನ
ಕಾಂತೆ ತೆರ ತಾನಿಪ್ಪ ಶಬ್ದದ್ಯ
ನಂತಪೋಲುವನರ್ಥದಲಿ ಗುರುರಾಜ್ಯದಲಿ ರಾಮ

|| 8.10 ||

ಆರುಮೊಗನಮರೇಂದ್ರರಾಮರು
ಮೂರುಜನ ಸರಿಯಲ್ಲ ನಿನಗೇ
ಸಾರಿ ಪೇಳುವೆ ದೋಷಿಗಳು ನಿರ್ದೋಷಿ ನೀನೆಂದು |
ಆರುವದನನ ವಿಶಾಖನಿಂದ್ರಗೆ
ನೂರು ಕೋಪವು ರಾಮದೇವನು
ಸಾರಧರ್ಮದ ಭಂಗಮಾಡಿದ ದೋಷ ನಿನಗಿಲ್ಲ

|| 8.11 ||

ಸಕಲ ಶಾಖೆಗಳುಂಟು ನಿನಗೇ
ವಿಕಲಕೋಪಗಳಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು
ನಿಖಿಲ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯ ಶುಭತಮಚರ್ಯ ಗುರುವರ್ಯ |
ಬಕವಿರೋಧಿಯ ಸಖಗೆ ಮುದ್ದಿನ
ಭಕುತವರ ನೀನಾದ ಕಾರಣ
ಲಕುಮಿರಮಣನ ಕರುಣ ನಿನ್ನೊಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಹದೋ

|| 8. 12 ||

ಹರಿಯ ತೆರದಲಿ ಬಲವಿಶಿಷ್ಟನು
ಹರನ ತೆರದಲಿ ರಾಜಶೇಖರ
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಂತೆ ಸಂತತ ಚತುರಸದ್ವದನ |
ಶರಧಿ ತೆರದಲನಂತರತ್ನನು
ಸರಸಿರುಹ ಸನ್ನಿತ್ತನಂದದಿ
ನಿರುತ ನಿರ್ಜಿತ ದೋಷ ಭಾಸುರಕಾಯ ಗುರುರಾಯ

|| 8.13 ||

ಇಂದ್ರತೆರದಲಿ ಸುರಭಿರಮ್ಯನು
ಚಂದ್ರತೆರದಲಿ ಶ್ರಿತ ಕುವಲಯೋ-
ಪೇಂದ್ರ ತೆರದಲಿ ನಂದಕದಿ ರಾಜಿತನು ಗುರುರಾಜ |
ಮಂದ್ರಗಿರಿತೆರ ಕೂರ್ಮಪೀಠನು
ವೀಂದ್ರನಂದಲರುಣಗಾತ್ರನು
ಇಂದಿರೇಶನ ತೆರದಿ ಸಂತತ ಚಕ್ರಧರ ಶೋಭಿ

|| 8.14 ||

ಜಿತತಮನು ತಾನೆನಿಪ ಸರ್ವದ
ರತುನವರ ತಾ ಭುವನ ಮಧ್ಯದಿ
ವಿತತ ಧರಿಗಾಧರ ಸಂತತ ಪಂಚಮುಖ ಕೂರ್ತಿ
ನತಸುಪಾಲಕ ಕಶ್ಯಪಾತ್ಮಜ
ಪ್ರಥಿತರಾಜಸುತೇಜಹಾರಕ
ಸತತ ದೂಷಣ ವೈರಿ ಗೋಕುಲಪೋಷ ತಾನೆನಿಪ

|| 8. 15 ||

ವಿತತಕಾಂತಿಲಿ ಲಸದಿಗಂಬರ
ಪತಿತ ಕಲಿಕೃತಪಾಪಹಾರಕ
ಸತತ ಹರಿಯವತಾರ ದಶಕವ ತಾಳಿ ತಾನೆಸೆವ |
ಕೃತಿಯರಮಣನ ಕರುಣಬಲದಲಿ
ನತಿಪಜನಕಖಿಳಾರ್ಥ ನೀಡುವ
ಮತಿಮತಾಂವರನೆನಿಸಿ ಲೋಕದಿ ಖ್ಯಾತನಾಗಿಪ್ಪ

|| 8.16 ||

ವರವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆವನು
ಹರನು ತಾನೇನಲ್ಲ ಸರ್ವದ
ಹರಿನಿವಾಸನು ಎನಿಸಲಾ ಪಾಲ್ಗಡಲು ತಾನಲ್ಲ |
ಸುರಭಿಸಂಯುತನಾಗಿ ಇರಲೂ
ಮಿರುಪುಗೋಕುಲವಲ್ಲ ತಾನೂ
ಸುರರಸಂತತಿ ಸಂತತಿರಲೂ ಸ್ವರ್ಗ ತಾನಲ್ಲ

|| 8. 17 ||

ತುರಗ-ಕರಿ-ರಥ-ನರ ಸಮೇತನು
ನರವರೇಶನ ದಳಾವುಯೆನಿಸನು
ನಿರುತ ಪರಿಮಳ ಸೇವಿಯಾದರು ಭ್ರಮರ ತಾನಲ್ಲ |
ಕರದಿ ದಂಡವ ಪಿಡಿದುಯಿರುವನು
ನಿರಯಪತಿ ತಾನಲ್ಲವೆಂದಿಗು
ಸುರರಿಗಸದಳವೆನಿಪೋದಿತನ ಚರ್ಯವಾಶ್ಚರ್ಯ

|| 8.18 ||

ಕರದಿ ಪಿಡದಿಹ ಗುರುವರೇಣ್ಯನು
ಶರಣ ಜನರಭೀಷ್ಟಫಲಗಳ
ತ್ವರದಿ ಸಲಿಸುತಲವರ ಭಾರವ ತಾನೆ ಪೊತ್ತಿಹನು |
ಮರೆಯಬೇಡವೊ ಕರುಣನಿಧಿಯನು
ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಲು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ
ಪರಮಪಾವನರೂಪ ತೋರಿಸಿ ತಾನೆ ಕಾಯಿಹನೂ

|| 8.19 ||

ಆತಸಿ ಪೂ ನಿಭಗಾತ್ರ ಸರ್ವದ
ಸ್ಮಿತಸುನೀರಜನೇತ್ರ ಮಂಗಳ
ಸ್ಮಿತಯುತಾಂಬುಜವದನ ಶುಭತಮರದನ ಜಿತಮದನ |
ಅತುಲ ತುಲಸಿಯ ಮೂಲಕಂಧರ
ನತಿಪಜನತತಿಲೋಲ ಕಾಮದ
ಪತಿತ-ಪಾವನ-ಚರಣ ಶರಣಾಂಭರಣ ಗುರುಕರುಣಾ

|| 8.20 ||

ಚಂದ್ರಮಂಡಲಚದನ ನಗೆ ನವ-
ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ತೆರ ಮೆರೆಯಾ ಮೇಣ್‌ಘನ
ಚಂದ್ರತೀಲಕದ ರಾಗ ಮನದನುರಾಗ ಸೂಚಿಪದ್ಮಾ |
ಇಂದ್ರನೀಲದ ಮಣಿಯ ಮೀರುವ
ಸಾಂದ್ರದೇಹದ ಕಾಂತಿ ಜನನಯ-
ನೇಂದ್ರಿಯದ್ವಯ ಘಟಿತ ಪಾತಕತರಿದು ರಕ್ಷಿಪುದು

|| 8.21 ||

ಶರಣ ಜನಪಾಪೌಘನಾಶನ
ಶರಣ ನೀರಜ ಸೂರ್ಯಸನ್ನಿಭ
ಶರಣಕುವಲಯಚಂದ್ರ ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ ರಾಜೇಂದ್ರ |
ಶರಣಸಂಘಚಕೋರ ಚಂದ್ರಿಕ
ಶರಣಜನಮಂದಾರ ಶಾಶ್ವತ
ಶರಣಪಾಲಕ ಚರಣಯುಗವಾಶ್ರಯಿಸಿ ಬಾಳುವೆನೂ

|| 8.22 ||

ಪಾತಕಾದ್ರಿಗೆ ಕುಲಿಶನೆನಿಸುವ
ಪಾತಕಾಂಬುಧಿ ಕುಂಭಸಂಭವ
ಪಾತಕಾವಳಿ ವ್ಯಾಳವೀಂದ್ರನು ದುರಿತಗಜಸಿಂಹ |
ಪಾತಕಾಭಿಧತಿತಿಮಿರಸೂರ್ಯನು
ಪಾತಕಾಂಬುದವಾತ ಗುರು ಜಗ-
ನ್ನಾಥವಿಠಲಗೆ ಪ್ರೀತಿಪುತ್ರನು ನೀನೆ ಮಹರಾಯ

|| 8.23 ||

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು

9. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಿಜಯ ಪೇಳುವೆ
ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕರುಣ ಬಲದಲಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಭಕುತರಾದವರಿದನು ಕೇಳುವುದು॥

ಜಯತು ಜಯ ಗುರುರಾಜ ಶುಭತಮ
ಜಯತು ಕವಿಜನಗೇಯ ಸುಂದರ
ಜಯತು ನಿಜಜನ ಜಾಲಪಾಲಕ ಜಯತು ಕರುಣಾಳೊ
ಜಯತು ಸಜ್ಜನ ವಿಜಯದಾಯಕ
ಜಯತು ಕುಜನಾರಣ್ಯಪಾವಕ
ಜಯತು ಜಯಜಯ ದ್ವಿಜವರಾರ್ಚಿತ ಪಾದಪಂಕೇಜ

॥ 9.1 ॥

ಹಿಂದೆ ನೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆನಿಸಿ
ತಂದೆ ಸಂಗಡ ವಾದ ಮಾಡೀ
ಇಂದಿರೇಶನ ತಂದು ಕಂಬದಿ ಅಂದು ತೋರಿಸಿದೆ
ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಿತಗೆ ಸದ್ಗತಿ
ಭಂದದಿಂದಲಿ ಕೊಡಿಸಿ ಮೆರೆದೆಯೊ
ಎಂದು ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಪೊಗಳಲು ಎನಗೆ ವಶವಲ್ಲಾ

॥ 9.2 ॥

ತೊಳಪು ನಾಸಿಕ ಕದಪುಗಳು ಬಲು
ಪೊಳೆವ ಕಂಗಳು ನೀಳ ಪೂರ್ಭುಗ
ಳೆಸೆವ ತಾಪೆರೆನೊಸಲು ಧಳಧಳನಾಮವಕ್ಷತಿಯು
ಲಲಿತ ಅರುಣಾಧರದಿ ಮಿನುಗುವ
ಸುಲಿದದಂತಸುಪಂಕ್ತಿ ಸೂಸುವ
ಎಳೆನಗೆಯಮೊಗದಲಿ ಶೋಭಿಪ ಚುಬುಕ ತಾನೊಪ್ಪ

॥ 9.3 ॥

ಕಂಬು ಕಂಠವು ಸಿಂಹ ಸ್ಕಂಧವು
ಕುಂಭಿ ಕರಸಮ ಬಾಹುಯುಗ್ಮವು
ಅಂಬುಜೋಪಮ ಹಸ್ತಯುಗಳವು ನೀಳಬೆರಳುಗಳು
ಅಂಬುಜಾಂಬಕ ಸದನೆ ಹೃದಯದಿ
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷೀ ತುಲಸಿಮಾಲಾ
ಲಂಬಿತಾಮಲಕುಕ್ಷಿವಳಿತ್ರಯ ಗುಂಭಸುಳಿನಾಭಿ

॥ 9.4 ॥

ತೊಳುಪುನಾಮಸಮುದ್ರಿಕಾವಳಿ
ಪೊಳೆವೊ ಪೆಣೆಯೊಳಗೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವು
ತಿಲಕದೋಪರಿ ಮಿನುಗೊದಕ್ಷತಿ ರತ್ನ ಮಣಿಯೊಪ್ಪೆ
ಲಲಿತ ಮೇಖಲ ಕೈಪ ಕಟಿತಟ
ಚೆಲುವ ಊರುಯುಗಳ ಜಾನೂ
ಜಲಜ ಜಂಘೆಯು ಗುಲ್ಫದಯುಗ ಬೆರಳು ನಖವಜ್ರ

|| 9.5 ||

ಅರುಣ ಶಾಠಿಯು ಶಿರದಲಿಂದಲಿ
ಚರಣ ಪರಿಯಂತರದಲೋಪ್ಪಿರೆ
ಚರಣಪಾದುಕಯುಗಳ ಪುರದಲಿ ನಿರುತ ಶೋಭಿಪದು
ಕರುಣಪೂರ್ಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲಿ
ಶರಣ ಜನರನ ಪೊರೆವೊ ಕಾರಣ
ಕರೆದರಾಕ್ಷಣ ಬರುವನೆಂಬೋ ಬಿರುದು ಪೊತ್ತಿಹನು

|| 9.6 ||

ರಾಯನಮ್ಮಿ ಜಗಕೆ ಯತಿಕುಲ
ರಾಯನಂ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಣ
ಕಾಯನಂ ನಿಸ್ಸೀಮಸುಖತತಿದಾಯನೆನಿಸಿರ್ಪ
ರಾಯ ವಾರಿಧಿ ವೃದ್ಧ ಗುಣಗಣ
ರಾಯ ನಿರ್ಮಲ ಕೀರ್ತಿಜೋತ್ಸ್ನು
ರಾಯರಾಯನುನೆನಿಸಿ ಶೋಭಿಪನೆಂದು ಕಾಂಬುವೆನು

|| 9.7 ||

ಗಂಗಿಗಾದುದು ಯಮುನೆಸಂಗದಿ
ತುಂಗತರ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಗಾದುದು
ರಂಗನಂದದಿ ನೈಲ್ಯತೋರ್ಪುದು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ |
ಸಿಂಗರಾದ ಸುವಾಣಿದೇವಿಗೆ
ಉಂಗರೋರುಸು ಗುರುಳು ಸರ್ವದ
ಮಂಗಳಾಂಗಿಯು ಗೌರಿ ಹರನಿಂ ಕಪ್ಪು ಎನಿಸಿಹಳೋ

|| 9.8 ||

ಮದವುಯೇರೋದು ದೇವಜಗಕೆ
ರದನದಲಿ ನಂಜುಂಟು ಫಣಿಗೇ
ಮದವು ಮಹವಿಷ ಕಪ್ಪು ದೋಷವು ಎನಗೆಯಿಲ್ಲೆಂಬ |
ಮುದದಿ ಲೋಕತ್ರಯದಿ ತಾನೇ
ಒದಗಿ ದಿನದಿನ ಪೇಳ್ವತೆರದಲಿ
ಸದಮಲಾತ್ಮಕರಾದ ರಾಯರ ಕೀರ್ತಿಶೋಭಿಪದು

|| 9.9 ||

ಸರ್ವಸಂಪದ ನೀಡೊಗೋಸುಗ
ಸರ್ವಧರ್ಮವ ಮಾಡೊಗೋಸುಗ
ಸರ್ವವಿಘ್ನವಕಳಿಯೊಗೋಸುಗ ಕಾರ್ಯನೇರ್ವಿಕೆಗೆ |
ಸರ್ವಜನರಿಗೆ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ
ಸರ್ವರೀತಿಲಿ ಸಲಿಸೊಗೋಸುಗ
ಊರ್ವಿತಳದೊಳು ತಾನೆ ಬೆಳಗೊದು ಅಮಲಗುರುಕೀರ್ತಿ

|| 9. 10 ||

ಇಂದುಮಂಡಲ ರೋಚಿಯೋ ಪಾ
ಲ್ನಿಂಧು ರಾಜನ ವೀಚಿಯೋ ಸುರ
ರಿಂದ್ರನೊಜ್ಜಮರೀಚಿಯೋ ಸುರತುರಗ ಸದ್ರುಚಿಯೋ |
ಕಂದುಗೊರಳನ ಗಿರಿಯೊ ರಾಘಾ
ವೇಂದ್ರ ಗುರುಗಳ ಕೀರ್ತಿಪೇಳ್ವಡೆ
ಮಂದಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರದದಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ರಾಜಿಪದು

|| 9. 11 ||

ನಿಟಲ ನೇತ್ರನ ತೆರದಿ ಸಿತ ಸುರ
ತಟಿನಿ ಯಂದದಿ ಗೌರಗಾತರ
ಸ್ವಟೀಕಮಣಿಮಯ ಪೀಠದಂದದಿ ಧವಳ ರಾಜಿಪದು |
ಮಠದೊಳುತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮಂಟಪ
ಸ್ಫುಟಿತಹಾಟಕರತ್ನ ಮುಕುರದ
ಕಟಕಮಯ ವರಪೀಠದಲಿ ಗುರುರಾಯ ಶೋಭಿಸಿದ

|| 9.12 ||

ಹರಿಯತೆರದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಲಯನು
ಹರನ ತೆರದಲಿ ಜಿತ ಮನೋಜನು
ಸರಸಿಜೋದರ ತೆರದಿ ಸರ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಣನು |
ಮರುತನಂತಾಮೋದಕಾರಿಯು
ಸುರಪನಂತೆ ಸುಧಾಕರನು ತಾ
ಸುರರ ತರುವರದಂತೆ ಕಾಮದ ನೆನಪಿ ಗುರುರಾಯ

|| 9.13 ||

ಚಿತ್ತಗತ ಅಭಿಲಾಶದಂದದಿ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನವೀನ ತಾ ಘನ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಲಕುಮಿಯಂದದಿ ವಿಭವಕಾಸ್ಪದನು |
ಮತ್ತೆ ಚಂದ್ರನ ತೆರದಿ ಗುರುವರ
ನಿತ್ಯದಲಿ ಸುಕಳಾಧಿನಾಥನು
ಮೃತ್ಯು ಇಲ್ಲದ ಸ್ವರ್ಗತೆರದಲಿ ಸುರಭಿ ಸಂಭೃತನು

|| 9.14 ||

ಗಗನದಂದದಿ ಕುಜ ಸುಶೋಭಿತ
ನಿಗಮದಂದದಿ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥನು
ರಘುಕುಲೇಶನ ತೆರದಿ ಸರ್ವದ ಸತ್ಯಭಾಷಣನು |
ನಗವರೋತ್ತಮನಂತೆ ನಿಶ್ಚಲ
ಗಗನ-ನದಿತೆರ ಪಾಪಮೋಚಕ
ಮುಗಿಲಿನಂದದಿ ಚಿತ್ರಚರ್ಯನು ಎನಿಸಿ ತಾ ಮೆರೆವ

|| 9.15 ||

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಂತೆ ಸರ್ವದ
ಸರಸವಿಬುಧರಸ್ತೋಮವಂದಿತ
ಸುರವರೇಂದ್ರನ ತೆರದಿ ಸಾಸಿರನಯನಕಾಶ್ರಯನು |
ತರುಗಳಾರಿಯ ತೆರದಿ ಸಂತತ
ಸುಗುಣಾನನನೆನಿಪ ಕಾಲನ
ತೆರದಿ ಸಂತತ ಕುಜನರಿಗೆ ತಾಪವನೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ

|| 9.16 ||

ನಿರುತ ನಿರಯುತಿಯಂತೆ ಮದ್ಗುರು-
ವರಸದಾ ನವವಿಭವನೆನಿಪನು
ವರುಣನಂದದಿ ಸಿಂಧುರಾಜಿತ ನಮಿತ ಬಲಿಯುತನು |
ಮರುತನಂತೆ ಸ್ವಸತ್ವಧಾರಿತ
ಪರಮ ಶ್ರೀಭೂರಮಣಸೇವಕ
ಹರನಮಿತ್ರನ ತೆರದಿ ಮಹಧನಕೋಶಸಂಯುತನೂ

|| 9.17 ||

ಈಶನಂತೆ ವಿಭೂತಿಧಾರಕ
ಭೇಷನಂತೆ ಕಳಾಸುಪೂರ್ಣ
ಕೇಶನಂತೆ ಜಿತಾಕ್ಷನಿರ್ಜಿತಕಾಮ ಸುಪ್ರೇಮ |
ವ್ಯಾಸನಂತೆ ಪ್ರವೀಣಶಾಸ್ತ್ರದಿ-
ನೇಶನಂದದಿ ವಿಗತದೋಷ ನ-
ರೇಶನಂದದಿ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆ ನಿರುತ ಕೊಳುತಿಪ್ಪಾ

|| 9.18 ||

ವನದ ತೆರ ಸುರಲೋಕ ತೆರದಲಿ
ಅನವರತ ಸುಮನೋಭಿವಾಸನು
ಇನನತೆರದಲಿ ಇಂದು ತೆದರಲಿ ಕಮಲಕಾಶ್ರಯನು |
ವನಜನೇತ್ರನ ತೆರದಿ ನಭತೆರ
ಮಿನುಗೊ ಸದ್ವಿಜರಾಜರಂಜಿತ
ಕನಕ ಕವಿತೆಯ ತೆರದಲಂಭುಧಿ ತೆರದಿ ತಾ ಸರಸ

|| 9.19 ||

ಇನತೆ ಗುಣಗಳು ನಿನ್ನೊಳಿಪ್ಪವೊ
ಘನಮಹಿಮ ನೀನೊಬ್ಬ ಲೋಕಕೆ
ಕನಸಿಲಾದರು ಕಾಣೆ ಕಾವರ ನಿನ್ನ ಹೊರತಿನ್ನು ।
ಮನವಚನಕಾಯಗಳ ಪೂರ್ವಕ
ತನುವು-ಮನಿ-ಮೊದಲಾದುದೆಲ್ಲನು

ನಿನಗೆ ನೀಡಿದೆ ಇದಕೆ ಎನಗನುಮಾನವಿನ್ನಿತಿಲ್ಲ
ಹರಿಯು ಭಕುತರ ಪೊರೆದ ತೆರದಲಿ
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಭಕುತ ಜನರನು
ಧರೆಯ ತಳದಲಿ ಪೊರೆಯೊಗೊಸುಗ ನಿನ್ನ ಅವತಾರ ।
ಕೊರತೆಯಿದಕೇನಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ
ಪರಮಕರುಣಿಯು ನೀನೆ ಎನ್ನನು

॥ 9.20 ॥

ಶಿರದಿ ಕರಗಳನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೊ ಭಕುತ ಪರಿಪಾಲ
ಎನ್ನ ಪಾಲಕ ನೀನೆ ಸರ್ವದ
ನಿನ್ನ ಬಾಲಕ ನಾನೆ ಗುರುವರ
ಎನ್ನ ನಿನ್ನೊಳು ನ್ಯಾಯವ್ಯಾತಕೆ ಘನ್ನ ಗುಣನಿಧಿಯೆ ।
ಬನ್ನಬಡಿಸುವ ಭವದಿ ತೊಳಲುವ ?
ದನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡದಂದದಿ

॥ 9. 21 ॥

ಇನ್ನು ಕಾಯದಲಿರುವರೆನಾಪನ್ನ ಪರಿಪಾಲ
ನಂಬಿ ಭಜಿಸುವ ಜನಕೆ ಗುರುವರ
ಇಂಬುಗೊಟ್ಟವರನ್ನು ಕಾಣುವಿ
ಎಂಬೋ ವಾಕ್ಯವು ಎಲ್ಲಿ ಪೋಯಿತೋ ತೋರೊ ನೀನದನು ।
ಬಿಂಬಮೂರುತಿ ನೀನೆ ವಿಶ್ವಕು-
ಟುಂಬಿಯನ್ನನು ಸಲಹೊ ಸಂತತ

॥ 9.22 ॥

ಅಂಬುಜೋಪಮ ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ ನಮಿಪೆನನವರತ
ಮಾತೆ ತನ್ನಯ ಬಾಲನಾಡಿದ
ಮಾತಿನಿಂದಲಿ ತಾನು ಸಂತತ
ಪ್ರೀತಳಾಗುವ ತೆರದಿ ಎನ್ನಯ ನುಡಿದ ನುಡಿಯಿಂದ ।
ತಾತ! ನೀನೆಯೆನಗೆ ಸರ್ವದ
ಪ್ರೀತನಾಗುವದಯ್ಯ ಕಾಮಿತ
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಲೋಲ ಪರಿಪಾಲ

॥ 9.23 ॥

॥ 9.24 ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು

ಶ್ರೀಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥಗುರ್ವಂತರ್ಗತ
ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣನ
ಹೃದಯವಾಸಿ
ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ
ಈ ಪುಷ್ಪವು
ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಲಿ.

